

"Siioni tarkade protokollid"

"Siioni tarkade protokollid" on õieti loengud, mida keegi juudi juhtidest pidas 1897.a. Baselis I sionistide kongressil. On põhjust arvata, et loengupidaja oli sionismi isa, juriidilise haridusega ungari juut, tegelik ajakirjanik Theodor Herzl (1860-1904). Alguses nähtavasti ükskõikne juudiküsimuse asjus, sai ta 1890.a. ümber tõuke tõusvast juudivastasest liikumisest ja prantsuse juudi ohvitseri Dreyfussi protsessist, kes riigiäraandmise eest oli mõistetud Kuradi saarele. 1896.a. avaldas ta oma juudi poliitika kava raamatus "Juudi riik" ("Der Judenstaat"), mille peanõudmine on iseseisva juudi riigi asutamine. Lääne-Euroopa juudid osutasid selle sihi vastasteks, teades, et puhtrahvuslik riik ei sobi juudi vaimule. Kuid juudi noorsugu ja ida juudid (Vene, Leedu, Poola, Galiitsia, Ukraina jt.) pooldasid juudi riigi mõtet väga. Th. Herzli algatusel peeti I sionistide kongress 1897.a. Baselis. Seitsme järgmise aasta jooksul reisis Herzl väga palju, pidas hulga läbirääkimisi riigimeeste ja juudi rahameestega ja organiseeris oma mõtte pooldajaid ning kandjaid nii hoogsalt, et enne maailmasõja lõppu (1917.a.) lord Balfour oma kuulsas deklaratsioonis lubas juutidele Palestiina Inglise kaitse all. See lubadus täidetigi. Inglismaa kui mandaadi pidaja maksab selle "õiguse" eest ka suured summad juurde.

Protokollid ilmusid esimest korda 1905.a. vene keeles Sergei Niluse sulest, lisana raamatule "Suur väikeses ja Antikristus kui lähedane poliitiline võimalus". Teises trükkis ilmus raamat 1911.a. Kolmas trükk rööviti ja põletati 1917.a. revolutsiooni ajal juutide poolt Peterburis Aleksander Nevski kloostrist, kus seda raamatut trükiti.

Materjal oli Niilusel juba 1901.a. käes. Kuni 1905.aastani püüdis ta Vene riigi juhtivaid isikuid hoiatada ähvardava juudi hädaohu eest. Tema hoiatus ei leidnud tähelepanu. Lääne-Euroopa keeltesse tõlgiti Niiluse raamat alles peale sõda (1920.a.) ning äratas suurt tähelepanu.

Juutide keskel tekitas "protokollide" avaldamine suurt ärevust, eriti seepärast, et raamatu sisu ja kokkukõla ajalooliste sündmustega oli väga silmatorkav, seda enam, et suur osa neist sündmustest oli ligi 20 aastat juutide poolt ette kuulutatud. Lisandusid veel teised ennustused, nagu 1890.a. inglise lehes "Truth" avaldatud Euroopa kaart hulga uute vabariikidega (Soome, Saksa, Poola, Tshehhi jt.), Poola koridoriga ja Venega praegusel kujul. Ilmus terve kirjandus vabamüürlaste (massoonide) - juutide ja jesuiitide kohta.

Kõik see materjal kokku laskis nii selges ja arusaadavas valguses näha maailmasõja ettekavatsust juudi vabamüürlikul algatusel, nii et koguni paljudki vaimselt pimedad nägijaiks said, kuigi liiga hilja. Poliitilised telgitagused kaotasid järsku kõik oma mõistatuslikkuse ja salapärasuse. Imestust äratas aga plaanide kauge ettenägellikkus, poliitiliste, riiklikkude, majanduslikkude ja organisatsiooni küsimuste saatanlikult järjekindel käsitus.

Loomulik, et kõike seda ei võinud juudid veel oma arvele kirjutada lasta. Eriti piinlik oli, et üks "protokollide" venekeelne eksemplar juba 1906.a. 10.augustil oli Briti Muuseumi antud ja nr. 3926 d-17 all registreeritud. Ka oli võimatu ümber lükata eespool-nimetatud ettekavatsust. Mitmel ja mitmel viisil püüdsid juudi autorid "protokolle" võltsituiks tunnistada. Tehti koguni temast Vene poliitilise politsei väljamõeldis mingisuguste materjalide abil, mis ulatusid tagasi kuni Macchiavellini. Toodi välja mitmeid tunnistajaid. Kuid ikka äpardus asi mõnes peensuses, milles poldud hästi kokku räägitud.

Kõige halvem oli aga, et Theodor Herzli "Juudi riik" (1896.a.) ja "Päevaraamat" (I-III j., mis ilmusid hulga lühendustega 1922-23.a., seega tükk aega peale Herzli surma 1904.a.) sisaldavad mõtteid, mis on suurimas kokkukõlas "Siioni tarkade protokollidega".

Ka on juudi maailmavalitsemise mõtteid juba Vanas Testamendis leida. Samuti leidub seal ütlusi varade koondamisest juutide kätte, suhtumisest teistesse rahvustesse ja palju muud, mida meie ainult seepärast pole harjunud nägema, et meid on õpetatud Vana Seadust idealiseerima ja temas nägema ristiusu alust, mida ta aga tõeliselt ei ole.

Teiste rahvaste suhtes kavalat käitumist õpivad juudid ka oma "talmudist" ja "shulhaan aruuhist". Pealegi on olemas hulk väljendusi juudi kirjanduses, mis rõhutavad ikka sedasama juudi liialdatud enesetunnet ja nende "äravalitust".

Euroopa sõjast kirjutab Herzl oma päevaraamatus juba 1896.a. 10.juunil:

"Järgmine Euroopa sõda ei või meie ettevõttele mitte kahju, vaid ainult kasu tuua, kuna kõik juudid oma varanduse teisel kindlas kohas hoiavad. Muide räägime meie rahutegemise juures rahaandjana kaasa ja saavutame meie eesõiguste tunnustamise poliitilisel teel." Peale Baseli kongressi kirjutab Herzl päevaraamatusse: "Baselis asutasin ma juudi riigi" (1897.a.).

Kõige huvitavam on aga, et XVI sionistide kongress Baselis 1929.a. kinnitas 1897.aasta "Siioni tarkade protokollid". Seega nad on ametlikult juutide poolt omaks võetud ja nende ehtsuse küsimus ei ole enam vaieldav. Protokollide sisust näeme, mida meil vabamüürlikult juudi süsteemilt oodata on.

Lõpuks pean tähendama, et lähemas tulevikus ilmub raamat, kus üksikasjalikult selgitamisele tuleb, kui palju ja mis nimelt "protokollidest" täide on viidud ja kes selle täideviijad ja nende abilised on olnud ning on.

PROTOKOLL Nr. 1.

Õigus võimus - Vabadusidee - Kuld ja usk - Kapitali despotism - Poliitika ja moraal - Tugeva õigus - Vabamüürlaste võimu võitmatuse - Erakondade tülid - Alkohol - Kõlvatus - Vabaduse abstraktsioon.

Oma liidu põhimõtted koostasid üldiselt ja üksikasjaliselt laskumata teaduslikele vaatlusile. Formuleerin meie õpetust ja süsteemi nii, nagu ta näib meie ja mittejuudi arusaamisele.

Konstateerin, et halbade ihadega inimesi on enam kui heade omadustega ja et seepärast riigivalitsemises kaugelt enam saavutatakse võimu ja järeleandmatusega kui teaduslike selgitustega. Iga inimene taotleb võimu, igaüks tahab olla oma otsuste ja tegude isand. Igaüks, kui ta aga ainult suudaks, tahaks saada isevalitsejaks. See tung võimule on nii tugev, et vaevalt on inimest, kes poleks valmis ohverdama üldhuve omakasu maksmapanuks.

Mis pidurdas röövlõõmi, keda kutsutakse inimesteks? Mis juhtis neid senini? Inimühiskonna tekkimisel nad alistusid toorele, pimedale võimule, pärast seadusele, mis on sama võim, ainult maskeeritud. Järeldan, et looduse seaduse järgi tugineb õigus võimul tugevusel.

Poliitiline vabadus on idee, mitte tõsiasi. Seda ideed on tarvis osata rakendada nii pea kui osutub tarviliseks rahva jõude koguda oma erakonna poole ideede meelitusel, nii pea kui võimule püüdev erakond tahab vastasliikumist maha suruda. See ülesanne on seda kergem, kui vastane ise on haaratud "vabaduse" valemõistest, nn. liberalismist, ja selle eksliku kujutluse pärast ei valva oma võimu säilitamist. Sellest ilmneb meie õpetuse võidukus: vabaks saanud ohjad haarab uus käsi ja tõmbab nad pingule. Rahva pime mass ei suuda elada juhatajata, valitsejata. Uus valitsus asub vana asemele, kes nõrk liberalismi mõjul.

Meie ajal asendab liberaalseid riikide valitsejaid kulla võim. Oli aeg, kus valitses usk. Vabaduse mõte polnud veel teostatud. Keegi ei mõistnud teda mõõdukalt tarvitada. Seni aga kui rahvas ei saavuta enesele mõistlikku valitsust, püsib riik vaid lühikest aega ning langeb varsti korralagedusse. Sest hetkest tõusevad sisemised tülid, millest arenevad igasugused võitlused, mille tagajärjel järkjärgult tüürile asub massi valitsus, kukutades senised valitsejad.

Kas riik hävib oma surmavõitluses või annavad sisetülid tema väliste vaenlaste kätte, igal juhul ta on pühendatud paratamatule hukkamisele: siis on ta **meie** võimuses. Raha despotism, mis on täiesti meie käes, ulatab talle õlekõrre, millest valitsus tahtes või tahtmata peab kinni haarama, kui ta ei taha pääsematult langeda kuristikku.

Neilt, kes liberaalse meelsuse tõttu peavad kõlblusetuks sääraseid kaalutlusi, küsin ma: "Kui riigil on kaks vaenlast ja kui välisvaenlase suhtes on lubatud ebakõlblad võitlusvahendid (näit. oma arvamuste varjamine või äkiline rünnak) ning kui ta siis öösi või suure ülivõimuga vaenlast ründab, kas võib siis öelda, et olevat lubamatu ja kõlbmatu selliseid võitlusvahendeid kasutada kõige kurjema vaenlase vastu, kes hävitab ühiskondlikku korda ja majanduslikku heaolu?"

Kas terve, järjekindel mõistus võib loota valitseda rahvamasse tagajärjekalt, esitades arupäraseid põhjusi ja veenvaid kõnesid, kuigi rahvale on võimaldatud vastuvaidlus? Kas pooleldigi arukas rahvas oleks seepärast sõnavõtlikum? Kui tahetakse piirduda igatsorti väikeste vahenditega - vanade kommetega, traditsioonidega, meeleolutsemisega, tundeküllaste õpetustega - siis eralduvad rahvamassid ega taha säärasest valitsusest midagi teada. Massil ei ole huvi mõistliku manitsuse vastu. Massi teotsemine oleneb juhuslikust või kunstlikust enamusest, mis riigikunsti võtete tundmatuses laseb end kaasa tõmmata kõige jõledamaile otsustele, et istutada riiki anarhia idu.

Riigikunstil pole kõlbla seadusega vähimatki tegu. Valitseja, kes tahab valitseda kõlbla seaduse najal, ei tea midagi riigikunstist ega ole hetkekski kindel oma troonil. Kes tahab valitseda, peab töötama kavalusega, silmakirjalisusega. Kõrged kõlblad omadused - otsekoheusus, ausus - on riigikunsti karid. Nad kukutavad troonilt kindlamini kui kõige tugevam vaenlane. Olgu need omadused mittejuudi riikide tunnused ja põhimõtted. Meie ei tohi kunagi säärase pahupidiste abinõudega töötada.

Meie õigus seisab tugevuses. "Tugevus" on abstraktne sõna ja tõestamatu mõte (idee). Omaette ei tähenda see sõna muud kui seda: "Andke mulle, mis ma tahan, et ma sellesamaga saavutaksin tõestuse, et olen tugevam teist".

Kus algab õigus? Kus ta lõpeb?

Riigis, kus võim on halvasti korraldatud, kus seadused ja valitsejad liberalismi paljundatud õiguste tõttu on saanud isiksusetuks, ma ammutan uue õiguse - tormata "tugevama" õigusega ja purustada kogu olev kord ja määrused, panna käsi seadusele, ümber korraldada kõik asutised ja saada kõigi valitsejaks, kes jätsid meile oma tugevuse õigused, loobudes neist vabatahtlikult liberalismi ajel.

Kõigi praeguste võimude kõikuvuse juures meie võim on võitmatuim, sest ta jääb nähtamatuks seni kuni ta on niivõrd kindlustatud, et ükski kavalus teda enam ei suuda õõnestada.

Ajutisest kurjusest, mida oleme sunnitud praegu tarvitama, kasvab vankumatu valitsus, mis paneb maksma liberalismi poolt rikutud rahva heaolu mehhanismi korrapärasuse. Saavutis õigustab abinõu. Seepärast ei juhi me tähelepanu oma plaanides niipalju heale ja moraalsele kui tarvilisele ja kasulikkusele.

Meie ees on kava, milles väljendub strateegiline joon, millest me ei või kõrvale kalduda riskimata hävitada sajandite tööd.

Et sihile jõuda, tuleb arvestada massi alatust, kõikuvust, kindlusetust, tema võimetust mõista ja austada iseenda elutingimusi, enda heaolu. Tuleb aru saada, et massi võim on pime, mõistmatu, kaalumatu, kõikuv paremale ja vasemale. Pime ei või pimedat juhtida, talutamata teda kuristikku. Järelikult massi liikmed, "tõusikud", olgugi geniaalse tarkusega, kuid poliitiliselt vähikud, ei saa teotseda hävitamata tervet rahvast.

Ainult maast madalast isevalitsejaks kasvatatud isik võib tunda sõnu, mis koosnevad poliitilisest kirjatähist.

Enda, s.o. oma tõusikute hooleks jäetud rahvas hävib erakondade tülides, võitluses võimu ja au pärast ja selles tekkinud korratustes. Kuidas peaks rahvamassidel võimalik olema valmis saada riigiasjadega, mida ei tohi segada isiklike huvidega? Kas nad suudavad endid kaitsta välise vaenlase vastu? See pole mõeldav, kuna plaan, mis on killunenud osadesse peade arvu järgi massis, kaotab ühtluse, järelikult muutub arusaadamatuks ja teostamatuks.

Ainult isevalitseja isikus võivad kavad koostuda suurejooneliselt selgeina, riigimehhanismile vastavas järjekorras. Sellest järgneb, et riigile otstarbekohane valitsemine võib koonduda ainult ühe vastutava isiku kätte. Absoluutse despotismiga ei saa olla tsivilisatsiooni, mille maksmapanek ei sünni massi, vaid juhtiva isiku kaudu, olgu ta kehtes. Mass on barbar, kes ilmutab oma barbaarsust igal sammul. Nii pea kui mass haarab vabaduse, muudab ta selle kohe anarhiaks, mis on barbaarsuse ülim aste.

Vaadake piiritusega rumalaks tehtud loomi, kes enesel õiguse arvavad olevat piiramatu viinatarvitamisele, lähtudes vabaduse ebaarusaamisest. Kas peame "omadele" lubama sama kaugelt minna? Gooide<F Gooid - mittejuudi päritoluga rahvad.>

rahvad on alkoholiga narriks tehtud, noorsugu on muutunud mõistmatuks klassitsismi ja varajase sugueluga, millele teda kallutab meie agentuur - kodukooliõpetajad, toapoisid, koolipreilid rikkais majus, kaubasellid jne., meie naised gooide lõbupaikades. Nende sekka loen ma ka nn. "seltskonna-daame" - vabatahtlikke orje kiimaluses ja toreduses.

Meie salasõna on: võim ja silmakirjalisus. Ainult võim vallutab poliitikas, eriti kui ta on varjatud riigimeestele vajalikus diplomaatias. Võim on põhimõtteks, kavalus ja silmakirjalisus valitsemise reeglits, kui ei taheta oma krooni panna mingi uue võimu jalge ette. See on ainus abinõu meie eesmärgile jõudmiseks. Seepärast ei või me peatuda äraostmise, pettuse ja äraandmise ees, kui need aitavad meid sihile. Poliitikas peab mõistma võtta võõrast vara kõhklemata, kui sellega saavutatakse võimu ja alistamist.

Meie riik, astudes rahuliku vallutamise teed, võtab õiguse asendada sõjakoledusi vähem silmapaistvate ja otstarbekamate karistustega, millega teostada terrorit pimedade alistamise huvides. Õiglane, kuid järeleandmatu valjus on riigivõimu suurim tugi. Mitte ainult kasu, vaid ka kohuse ja võidu pärast on meil vajalik kinni pidada vägivallast ja silmakirjalisusest. Arvestuse doktriin on sama tugev kui tema vahendid tarvitavad. Seepärast mitte ainult abinõudega, vaid nimelt doktriini karedusega meie võidame ja kindlustame kõikide valitsuste heitmise oma ülemvalitsuse alla. Jätkub meie järeleandmatuse tundmisest, et lõpeb sõnakuulmatus.

Juba vanal ajal olime meie esimesed, kes lasksid lendu rahva keskel sõnad: "vabadus, võrdsus, vendlus", sõnad, mida sest saadik on loendamatult korratud teadvuseta papagoide poolt, kes igast kaarest kokku lendasid selle meelituse peale, millega nad kaotasid maailma heaolu, isiku tõelise vabaduse, mida enne nõnda hoiti massi surve eest. Nagu targad haritud gooid ei oleks suutnud orienteeruda mainitud sõnade abstraktsuses ega poleks märganud nende tähenduse vasturääkivust ja suhet isekeskis, ei oleks näinud, et looduses puudub võrdsus ja vabadus, et loodus ise on seadnud ebavõrdsuse mõistusele, iseloomudele, andekusele, samuti alistamise tema seadustele, ei taibanud, et mass on pime jõud, et teda juhtima valitud tõusikud-poliitikud on sama pimedad kui mass ise, et kutsutu, olgugi geenius, ei mõista midagi poliitikast - selle kõik gooid on jätnud tähele panemata. Ja ometi püsis dünastiline valitsus: isa andis pojale üle poliitilise elutundmise, nii et keegi ei teaks selle saladusi ega võiks neid avaldada valitsetavale rahvale. Aja jooksul kadus poliitilise tõelise olukorra dünastiline ülekandmine. See oli meie asja kasuks.

Kõigis maailma otstes sõnad "vabadus, võrdsus, vendlus" tõid meie rividesse terved leegionid meie pimedaid agente, kes innukalt kandsid meie lippe. Ometi olid need sõnad ussikesed, mis õonestasid gooide jõukust, rikkusid igal pool rahu, solidaarsust, purustasid kõik riigi alused. Pärast näete, et see

kõik sündis meie võiduks: see andis meile võimaluse, muu seas, saada kätte suurimat trumpi: gooide aristokraatide eesõiguste, teiste sõnadega, nende pärisese olemuse hävitamise, mis oli rahvaste ja riikide ainsaks kaitseks meie vastu. Sündinud tõulise aristokraatia me asendasime oma intelligentse rahaaristokraatiaga. Selle uue aristokraatia tsensusena panime maksma meist oleneva rikkuse, ka teaduses, mida juhivad meie omad targad.

Meie võit oli seda kergem, et suheldes meile tarviliste inimestega, me vajutamise alati inimeste kõige tundlikumaile keeltele - kaalumisele, ahnusele, täitmatusele ainelis tarvidusis. Igaüks neist nõrkusist üksikult suudab tappa algatusvõimet, andes inimeste tahte nende tööstja kasutada.

Vabaduse abstraktsioon andis meile võimaluse veenda massi, et valitsus pole muud kui riigi peremehe - rahva volinik ja et teda võib vahetada nagu kulunud kindaid. Rahva asemikkude vahetatavus andis nad meie käsutusse ja otsekui meie määramisele.

PROTOKOLL Nr. 2.

Majanduslikud sõjad - Juudi ülivõimu alus - Hävitavate õpetuste tulemused - Ajakirjandus - Kulla hind.

Meil on tarvis, et sõjad ei annaks, kui võimalik, maa-alalisi võituseid. Sellega sõda kandub majanduslikule tasemele, kus rahvad näevad meie abis meie ülivõimu ja olukord annab mõlemad pooled meie rahvusvahelise agentuuri käsutusse, kelle miljoneid silmi ei takista mingid piirid. Meie rahvusvahelised õigused hävitavad siis rahvuslikud õigused ja valitsevad neid samuti kui riikide kodanikuõigus valitseb oma alamate omavahelisi suhteid.

Meie valitud administraatorid rahva hulgast nende asjalikkude omaduste järgi ei ole valitsemiseks ette valmistatud isikud, vaid osutuvad eppureiks mängus meie õpetlaste ja geniaalsete nõunikkude käes, kes on varajasest lapsepõlvest kasvatatud eriteadlasteks kõigis maailma valitsemise asjus. Nagu teile teada, need meie spetsialistid ammutasid valitsemiseks tarvilised teadmised meie poliitilistest kavadest, ajaloo kogemustest, iga jooksva hetke vaatlusest. Gooide ei lase endid juhtida objektiivse ajaloolise vaatluse praktikast, vaid teoreetilisest rutiinist mingi kriitilise suhtumiseta tema tulemustesse. Seepärast meil pole vaja neid arvestada - las lõbutsevad või ootavad uusi lõbustusi või mälestavad elamusi. Las nad näha teaduse peaosa selles, mida meie neid käskisime tunnustada teaduse nõudeiks (teooriad). Selleks me äratame oma ajakirjanduse kaudu alaliselt nende pimedat usaldust teooriate vastu. Gooide intelligendid hakkavad uhkeldama teadmistega ja ilma loogilise kontrollita panevad maksma teadusest ammutatud andmed, mis on meie agentide kombineeritud teaduse juhtimiseks meile soovitavas suunas.

Ärge mõelge, et meie väited on tühjad sõnad: juhtige tähelepanu meie toetatud darvinismi, marksismi, nietzscheanismi edule. Nende voolude mädandav mõju gooide mõistusele peaks meie igatahes silmapaistev olema.

Meil on vaja arvestada ajakohaseid mõtteid, iseloome, rahvaste suundeid, et mitte komistada poliitikas ja administratiivasjade juhtimises. Meie süsteem, mille osi võib paigutada mitmeti, vastavalt iga rahva temperamendile, ei või pühitseda võitu, kui tema tegelik rakendus ei toetu mineviku tulemustel seoses olevikuga.

Praegustel rahvastel on käes määratu võim, mis loob mõttesuuna massis, see on - ajakirjandus. Ajakirjanduse osa on näidata näiliselt paratamatuid nõudeid, kanda edasi rahva häälina kaebusi,

väljendada ja luua rahulolematust. Ajakirjanduses kehastub vabaduse loomingu triumf. Kuid riigid ei osanud kasutada seda võimu. Ja tema sattus meie kätte. Tema kaudu saavutasime mõju, jäädes ise varju. Tema abil kogusime kulla enda kätte, küsimata, et tuli teda võtta vere ja pisarate voolust ... Kuid meie lunastusime, ohverdades paljusid oma rahva hulgast. Iga ohver meie poolt maksab Jumala ees tuhandeid gooisid.

PROTOKOLL Nr. 3.

Sümboolne madu - Konstitutsiooniliste kaalude püsimumus - Terror paleedes - Võim ja auahnus - Võimu kuritarvitused - "Rahva õigused" - Vabamüürlaste armee - Nälg ja kapitaliõigus - Vabamüürlaste tulevaste rahvakoolide õppekava põhiline - Üldine majanduskriis - Vabamüürlus ja Prantsuse revolutsioon - Siioni verest keiser-despoot - Vabamüürlaste salaagentide osa - Vabadus.

Täna võin teile teatada, et meie eesmärk on veel vaid mõni samm meist eemal. Jääb väike vahemaa ja meie käidud tee on valmis lõpetama sümboolse mao ringjoont, millena kujutame oma rahvast. Kui ring on koos, on kõik Euroopa riigid otsekui kõvade pihtide vahel.

Praegused konstitutsioonilised kaalud heidetakse peatselt nurka, sest meie seadsime nad ebatäpselt üles selleks, et nad ei lakkaks kõikumast, kuni on läbi hõõrutud toerõngas. Gooid eeldasid, et on need küllalt kõvad sepitsenud ja ootasid, et vaekausid jäävad tasakaalu. Kuid tugi - valitsejad - varjatakse oma esindajaist, kes mängivad narri, lastes endid juhtida oma kontrollimatul ja vastutamatul võimul, mille eest tänu võlgnevad paleedesse juhitud terrorile. Olles lahutatud rahvast, ei saa valitsejad nendega kokku rääkida ega endid kindlustada võimumeeste vastu. Meie eraldatud nägija tsaari võim ja rahva pime võim on kaotanud igasuguse tähenduse, sest üksi on nad võimetud nagu pime ilma kepita.

Et meelitada võimumehi võimu kurjastipruukimisele, meie seadsime vastamisi kõik võimud, arendades nende kalduvusi iseseisvusele. Ses suunas me ergutasime igatliiki ettevõtlikkust, relvastasime kõik erakonnad, tegime võimu auahnuse söödaks. Riikidest meie tegime arenid, kus etendatakse segadusi ... Veel vähe, ja korratused, pankrotid ilmuvad igal pool...

Ammutamatud lobisejad on muutnud parlamendid ja administratiiv- koosolekud kõnemeeste võistlusteks. Julged ajakirjanikud, hoolimatud pamfletistid ründavad iga päev administratsiooni koosseisu. Võimu kuritarvitused valmistavad kõigi asutiste lõplikku hukkumist ette ja kõik lendab uperkuuti hullunud massi hoopide all.

Rahvad on vaesuse abil needitud raske töö külge kindlamini kui orjaajal. Viimasest võisid nad endid nii või teisiti vabastada, kuid viletsusest nad endid lahti ei kisu. Meie sisustasime konstitutsioonidele sellised õigused, mis osutuvad massile näilisteks, ent mitte tõelisteks õigusteks. Kõik need nn. "rahva õigused" võivad olemas olla ainult idees, mida võimatu teostada tegelikult. Mis kasu on proletaarlasel-töölisel, keda raske töö looka painutab, keda tema saatus rusub, mis kasu on tal lobisejate soetatud sõnaõigusest, ajakirjanikkude õigusest kirjutada igasugu pahna, kui proletariaadil pole midagi konstitutsioonist peale nende armetute raasukeste, mida meie nendele viskame hääleandmise eest meie eeskirjade ja meie esindajate või agentide kasuks?

Vabariiklikud õigused vaesele on kibe pilge, sest igapäevase vaeva möödapääsmatus ei võimalda talle nende kasutamist, küll aga võtab neilt alalise töö kindlustuse, seades neid sõltuvusse peremeestest ja seltsimeeste streikidest.

Meie juhatusel rahvas kaotas aristokraatia, mis oli tema loomulikuks kaitsjaks ja toitjaks enese huvides, mis olid lahutamatult seotud rahva jõukusega. Nüüd aga, aristokraatia kaotuse järel, mass sattus rikastunud elumeeste rusika alla, kes raske ikkena temale istusid.

Meie esineme nagu töölise päästjana, kui soovime talle astuda meie sõjaväe - sotsialistide, anarhistide, kommunistide ridadesse, keda meie alati toetame, ütleme, üldinimliku solidaarsusreegli kohaselt - meie sotsiaalse vabamüür lusega. Meie võim seisab töölise alatoitluses ja nõrkuses, millega ta alistub meie tahtele, kuna ta ei leia ei jõudu ega energiat vastupanuks. Nälg loob kapitali õiguse töölise üle kindlamini kui seaduslik keisrivõim suutis seda anda aristokraatiale.

Häda ja selle tekitatud kadeda vihaga paneme massid liikvele ja nende kätega kõrvaldame kõik, kes meid takistavad meie teel.

Kui tuleb aeg kroonida meie maailmavalitsejat, siis needsamad käed kõrvaldavad kõik, mis võiks ehk seda veel takistada.

Gooid on unustanud mõtlemise meie nõuta. Seepärast nad ei näe tungivat tarvidust selles, millest meie vankumatult kinni peame, kuni jõuab meie valitsusaeg, nimelt et rahvakoolides on tarvis õpetada ainsat tõelist teadust, teadust inimeste elualustest, sotsiaalsest olukorrast, mis nõuab tööjaotust, järelikult ka inimeste liigitamist klassidesse ja seisustesse. Kõigil on tarvis teada, et võrdsust ei või olla tegevuse mitmekesisuse tõttu, et ei või samal määral seaduse ees vastutavad olla see, kes oma teoga häbib tervet seisust, ja see, kes riivab vaid oma au. Korrapärane ühiskonnakorrataadus, mille saladused on varjatud gooidele, näitaks kõigile, et isiku seisukoht ja töö peavad jääma teatud ringi, et mitte saada talle piinaallikaks vastava kasvatus ja ettevalmistuse puudusel. Seda õppinud, alistuvad rahvad vabalt võimudele ja nende määratud korrale riigis. Teaduse praeguses olukorras ja temale meie poolt antud suunas rahvas, uskudes pimesi trükisõna, vihkab temale sugereeritud eksituses ja teadmatuses kõiki seisusi, keda loeb endast kõrgemaks, kuna ta ei tunne iga seisuse tähendust.

Mainitud vaen süveneb pealegi majanduskriisi pinnal, mis katkestab börsitegevust ja töödusekäiku. Luues kulla abil, mis on tervelt meie käes, kõigil põrandaalustel teedel üldise majanduskriisi, me heidame tänavale suured tööliste hulgad kõigis Euroopa riikides korraga. Need hulgad tormavad nautides valama nende verd, keda nad lapsikus teadmatuses kadestavad lapsepõlvest saadik ja keda sel puhul võivad röövida.

Meie omi nad ei puutu, sest meil on teada rünnaku hetk ja meil on abinõud omade kaitseks.

Meie edu toob kõik gooid mõistusele. Meie despotism veenab nad alistumisele, sest ta oskab mõistlike valjustega lepitada kõik lainetused ja liberalismi kõigist asutistest välja kihutada.

Kui rahvas nägi, et vabaduse nimel temale tullakse vastu ja antakse järele, ta kujutles end peremehena ja tormas haarama võimu, kuid, nagu iga pime, põrkas hulga takistuste vastu, tormas otsima juhti, ei tulnud mõttele pöörduda endiste poole ja pani oma volitused meie jalge ette. Mõelge Prantsuse revolutsioonile, millele meie andsime "suure" nimetuse: tema ettevalmistamise saladused on meile hästi tuntud, sest ta on terveni meie kätetöö.

Sest ajast alates meie talutame rahvaid ühest pettumusest teise, et nad loobuksid ka meist tolle Siioni verest keisri-despoodi kasuks, keda meie valmistame ette maailmale.

Praegu oleme meie, kui rahvusvaheline jõud, tabamatud, sest kui ühed riigid meid ründavad, siis teised toetavad. Meie rippumatust toetab gooide roomav alandlikkus võimu ees, nende julmus nõrkuse, hoolimatus eksituste vastu, nende heatahtlikkus kuritegudele, mille juures nad ei soovi kanda vabaduse vastuolusid, ja nad võivad märtritenä kannatada julge despotismi vägivalda. Kaasaegsetelt

diktaatoritelt-peaministritelt nad kannatavad sääraseid kuritarvitusi, mille eest nad oleksid kahekümmel kuningal pea maha võtnud.

Millega seletada säärast nähtust, seda järjekindlusetust rahvamasside suhtumises näiliselt ühelaadilistesse sündmustesse?

Seletatav on see nähtus sellega, et need diktaatorid oma agentide kaudu sosistavad rahvale, nad tegevat oma kuritarvitustega riigile kahju kõrgema eesmärgi nimel - rahvaste hüvede saavutamiseks nende rahvusvahelise vendluse, solidaarsuse ja üheõiguse kasuks. Muidugi, neile ei öelda, et selline ühendus peab teostuma ainult meie võimu all.

Ja vaata, rahvas mõistab hukka õigeid ja õigeks ülekohtuseid, veendudes ikka enam ja enam, et ta võib teha, mida iganes soovib. Säärases olukorras rahvas hävitab igasuguse püsivuse ja loob korratusi igal sammul.

Sõna "vabadus" asetab inimühiskonnad võitlusse igasuguste jõudude vastu, isegi jumaliku ja loomuliku jõu vastu. Vaat seepärast me peamegi selle sõna kaotama inimlikust sõnaraamatust kui loomaliku jõu printsiibi mõiste, mis muudab massid verejanulisteks kiskjateks.

Tõsi küll, need kiskjad uinuvad iga kord, kui nad on verest täitunud, ja siis on neid kerge ahelasse panna. Aga kui nad verd ei saa, ei maga nad, vaid võitlevad.

PROTOKOLL Nr. 4.

Vabariigi astmed - Väline vabamüürlus - Vabadus ja usk - Rahvusvaheline kaubandus-töönduslik võitlus - Spekulatsioon.

Iga vabariik teeb läbi mitu arenemisastet. Esimene neist avaldub alguspäevil pimedada hullumeelsusena, mis mässab paremale ja vasemale. Teine seisab demagoogias, millest sünnib anarhia ja mis viib omakorda despotismile, kuid mitte enam seaduslikule ja avalikule, seega vastutavale, vaid nähtamatule ja tundmatule ja ometi mitte vähem tunduvale despotismile, mille taga peitub mingi salaorganisatsioon, mis teotseb seda hoolimatumalt, mida varjatumalt ta töötab agentide selja taga, kelle vahetus aina suurendab salavõimu, vabastades teda kohustusest kulutada oma allikaid enne tähtaega lahkunute tasuks.

Kes ja mis võib kukutada nähtamatut võimu!? Ja nimelt säärane on meie võim. **Välispidine vabamüürlus** on temale ja tema sihtidele pimedaks katteks, nii et selle võimu tegevuskava, isegi tema asupaik jääb rahvale alati teadmatuks.

Aga vabadus võiks ju olla kahjutu ja õnneks riigielus, kui ta toetuks usule Jumalasse, inimkonna vendlusele võrdsuse mõtteta, mis ei sobi looduse alluvuse seadustega. Sellise usuga rahvast juhiks koguduste eestkostmine, ta elaks vaikselt ja rahulikult oma hingekarjase hoole all, alistudes Jumala korraldustele maa peal. Vaat seepärast meil ongi tarvis õõnestada usku, kiskuda gooide peast täielikult välja isegi Jumala ja Vaimu printsiip ja asendada kõik aritmeetiliste arvutustega ja materiaalsete tarvetega.

Et gooid ei jõuaks märgata ja mõelda, tarvis neid kallutada tööndusele ja kaubandusele. Sel teel hakkavad kõik rahvad otsima omakasu ja võideldes selle eest ei märka oma ühist vaenlast. Kuid selleks, et vabadus mädandaks ja raisku ajaks gooide ühiskonna, on vaja seada tööndus

spekulatsiooni alusele: selle tulemus on, et töödusega hangitud varad ei püsi nende omanike käes, vaid kanduvad üle spekulatsioonile, s.o. meie kassadesse.

Pinguldatud võistlus ületamises, tõuked majanduselus loovad ja ongi juba loonud pettunud, külma, südametu ühiskonna. Ses ühiskonnas valmib täielik vastikus kõrgema poliitika ja usundi vastu. Nende juhtnööriks pole muud kui arvutamine, s.o. kuld, mida nad otse jumaldavad maiste naudingute tõttu, mida ta neile võimaldab. Siis gooide alamad kihid liituvad meiega meie võistlejate - haritud gooide vastu, mitte et teenida head, isegi mitte saagi pärast, vaid puhta viha pärast eelisõigustatute vastu.

PROTOKOLL Nr. 5.

Kövendatud tsentraliseeritud valitsus - Vabamüürluse võimuhaaramise teed - Riikidevaheliste kokkulepete võimatuse põhjused - Juudid-"äravalitud" - Tööduse ja kaubanduse monopolid - Kriitika tähtsus - Isikliku algatuse tähtsus - Ülivalitsus.

Millist administratiivset valitsusvormi võib anda ühiskonnale, kus ostetavus on tunginud kõikjale, kus rikkusi omandatakse ainult poolkelmide tehingute osava sooritamise, kus valitseb kõlbeline lodevus, kus moraal püsib karistustel ja karedatel seadustel, ent mitte vabalt omaks võetud põhimõtetel, kus isamaalised ja usulised tunded on maha nühitud kosmopoliitsete veenetega? Millist valitsusvormi anda neile ühiskondadele, kui mitte despootilist, millist kirjeldan allpool? - Meie loome kövendatud tsentraliseeritud valitsuse, et enda kätte haarata kõik seltskondlikud jõud. Meie korraldame mehhaaniliselt uute seadustega oma alamate poliitilised toimingud. Need seadused kaotavad üksteise järele kõik pehmedused ja vabadused, mida gooid endile lubasid. Ja meie riik saavutab nii suurepärase despotismi, et igal ajal igas paigas suudab vaikima panna rahutuid ja vastutõotavaid gooisid.

Meile öeldakse, et meie selline despotism ei sobi kaasaegse kultuuriga. Kuid mina tõendan vastupidist!

Noil aegadel, mil rahvad vaatasid valitsejaid kui Jumala tahte puhtale ilmutusele, nad alistusid nurinata keisrite isevalitsusele. Aga sest päevast, kui meie sisendasime neile mõtte õigustele, nad hakkasid kohtlema valitsejaid harilike surelikena. Jumala võitnud olek langes keisrite peast rahva silmis. Ja kui meie võtsime temalt usu Jumalasse, siis visati valitsev võim avaliku omandusena tänavale, kust meie ta üles korjasime.

Peale selle kuulub meile kunst valitseda massi ja isikuid osavasti koostatud teooria ja fraseoloogia, ühiselu seaduste ja kõiksugu teiste võtetega, millest gooidel pole aimugi, mis on aga meie administratiivse mõistuse eriala, olles kasvatatud analüüsi ja vaatluste sääraste peensustega, kus meil pole võistlejat, nagu pole teda ka poliitilise tegevuse ja solidaarsuse kavade koostamisel. Ainult jesuiidid võiksid endid võrrelda meiega, kuid meie oskasime neid diskrediteerida mõtlematu massi silmis avaliku organisatsioonina, jäädes ise varju salaorganisatsioonina. Lõpuks, kas maailmale pole üksipuha, kes saab tema valitsejaks - katoliikluse pea või meie Siioni verest despoot? Kuid meile, äravalitud rahvale, pole see kaugeltki ükskõik.

Ajuti oleks meist võinud jagu saada gooide ülemaailmne koalitsioon. Kuid sest küljest oleme meie kindlustatud sügavate lahkkelide juurtega, mida enam ei suudeta välja kiskuda. Meie aetasime vastamisi gooide isiklikud ja rahvuslikud arved, usulised ja tõulised vastuolud, mis on 20 sajandi kestel nende hinges meie poolt üles kasvatatud. Tänu sellele ükski riik ei toeta teise väljasirutatud

kätt, mõeldes, et meievastane leping temale enesele kahjulik on. Meie oleme liiga tugevad - meid tuleb arvestada. Isegi väikest eralepingut riigid ei saa teha, kui meie salaja sellest osa ei võta.

"Per me reges regnant!

- Minu läbi valitsevad kuningad!" Aga prohvetid kuulutasid meile, et Jumal ise on meid valinud kõike maailma valitsema. Jumal andis meile geenius, et saaksime toime selle ülesandega. Oleks geenius vastasleeris, ta võitleks meiega. Kuid uustulnuk ei ole vana elaniku vääriline: võitlus oleks hoolimatu, missugust maailm veel näinud pole. Kuid nende geenius jääks hiljaks. Kõik riikide masinarattad käivad mootori jõul, mis on meie kätes. See mootor on kuld. Meie tarkade välja mõeldud majandusteadus juba ammu näitab kapitali keiserlikku prestiizi.

Kitsendamatuks tegevuseks peab kapital saavutama monopoliseisundi töönduses ja kaubanduses. See teostub juba nähtamatu käe mõjul kõigis maailmajagudes. See vabadus annab tööstureile poliitilise võimu, kuid piirab rahvust. Nüüd on tähtsam rahvaste relvastust vähendada kui neid sõtta viia. Tähtsam on kasutada süttinud kirgesid meie huvides kui neid kustutada. Tähtsam on haarata võõraid mõtteid ja tõlgitseda neid omamoodi kui neid välja ajada. Meie valitsuse peaülesanne on nõrgendada avalikku mõistust arvustusega, vabastada väljakutsuvast mõtlemisest, kallutada mõistuse jõudu tühjale ilukõnelisele tulistamisele.

Igal ajal rahvad ja üksikud isikud on leppinud sõnadega tegude asemel, rahuldudes näilisega, harva märgates, kas lubadustele järgnes nende täitmine. Sel eeskujul meie paneme tööle näilised asutised, kes kõneosavusega hakkavad tõestama oma edumeelseid heategevusi.

Meie võtame endale vabameelse ilme kõikides erakondades, kõikides vooludes ja varustame sellega kõnemehi, kes tüütavad inimesi nii paljude ilukõnedega, et äratavad vastikustunde nende vastu.

Et pihku võtta avalikku arvamust, tuleb teda asetada umbkotti, avaldades mitmelt poolt niipalju vasturääkivaid otsustusi, kuni gooid ära eksivad nende labürindis ja mõistavad, et kõige parem on poliitikas üldse mitte arvamust omada, mida pole ühiskonnale antud, sest et asja tunneb vaid ühiskonna juht. See on esimene saladus.

Teine saladus, mida vaja juhtimise eduks, seisab selles, et suurendada rahva puudusi, harjumusi, kirgi, ühiselu reegleid sel määral, et keegi enam segaduses korda ei suuda leida ja inimesed üksteist enam ei mõista. Ühtlasi tuleb külvata lahkkelisid kõikides erakondades, lahutada kõik kollektiivsed jõud, mis veel ei taha alistuda, võtta isiklikult algatuselt julgus, mis võiks kuidagi segada meie asja. Ei ole midagi hädahohtlikumat isiklikust algatusest: kui ta on geniaalne, võib ta enam korda saata kui miljonid inimesed, kelle keskele meie külvasime riidu. Meil on vaja anda gooide kasvatusel selline suund, et juba enne ettevõtete alustamist, mis nõuavad algatust, neil käed langeksid lootusetult longu. Pingutus, mis tekib tegevusvabadusest, nõrgendab jõudu, kohates võõra vabadusega. Nii sünnivad rasked moraalsed konfliktid, pettumused, äpardumised. Kõige sellega meie väsitame gooid nõnda ära, et sunnime neid jätma meile rahvusvahelise võimu, mis oma olemuselt suudab endasse imeda terve maailma riiklikud jõud ja moodustada ülivalitsuse. Kaasaegseid valitsejaid meie asendame hirmutisega, mille nimetame ülivalitsuslikuks administratsiooniks. Selle käed on sirutatud igale pool otsekuu tangid nii kolossaalse organisatsiooniga, et rahvad ei või jääda võitmatuiks.

PROTOKOLL Nr. 6.

Gooide varanduste sõltuvus monopolidest - Maadevõõrandamine aristokraatialt - Maade koormamine võlgadega - Esimese järgu tarbeainete kallinemine - Anarhism ja alkoholism - Ökonoomiliste teooriate propaganda salajane tagamõte.

Varsti meie alustame hiiglamonopolide asutamist, rikkuste kolossaalsete reservuaaride sisseseadmist, millest olenevad isegi kõige suuremad gooide varandused sel määral, et poliitilisele katastroofile järgneval päeval nad upuvad neisse ühes riikliku krediidiga.

Juuresolijad härrad ökonomistid, kaaluge ometi selle kombinatsiooni tähendust!

Iga abinõuga vaja edendada meie ülivalitsuse tähtsust, tehes temast kõigi vabatahtlikult alistujate kaitsja ja tasuja.

Gooide aristokraatia on poliitilise jõuna surnud. Teda pole enam vaja arvestada. Kuid maaomanikuna on ta meile kahjulik, sest ta võib olla iseseisev maa varaallikate tõttu. On vaja igal tingimusel teda maa küljest eraldada. Selleks on parim vahend maamaksu kohustuste tõstmine - maa koormamine võlgadega. Sel teel hoitakse maapidamine raskendatud olukorras. Gooide aristokraadid, kes pärijatena ei oska leppida vähesega, kaovad ruttu. Samal ajal tuleb energiliselt toetada kaubandust ja töödust, aga peamiselt spekulatsiooni, mille ülesandeks on olla vastukaaluks töödusele. Spekulatsioonita töödus suurendab erakapitali ja tõstab põllumajandust, vabastab maa võlgadest, mis on tehtud maapankade laenuga. On tarviline, et töödus imeks maalt välja tööjõu ja kapitali ja spekulatsiooni kaudu annaks meile üle kõik maailma rahad ning sel teel heidaks kõik gooid proletaarlaste ridadesse. Siis gooid kummardavad meie ees, et ainult saada olelemise õigust.

Gooide tööduse hukkamiseks võtame appi meie poolt nende seas edendatud suure toredustarviduse, mis kõik ära neelab. Tõstame töötasu, mis aga töölisele ei too mingit kasu, sest ühtlasi tõstame esimese järgu tarbeainete hindu põllumajanduse ja karjakasvatuse languse ettekäändel. Peale selle me õõnestame kunstlikult ja sügavalt toodanguallikate aluseid, harjutades töölisi joomisele ja anarhismile ja soodustades kõigi gooide haritud kihtide maalt lahkumist.

Et olukorra tõeline tagamõte ei paistaks gooidele enneaegu silma, me katame teda näilise püüdega aidata töölisteklassi ja läbi viia suuri majanduslikke printsiipe, mida propageeritakse agaralt meie ökonoomiliste teooriatena.

PROTOKOLL Nr. 7.

Relvastamise suurendamise siht - Ärevused, tülid ja vaen terves maailmas - Gooide vastuseisu taltsutamine sõdadega - Saladus-poliitika edu - Avalik arvamine.

Relvastuse ja politsei koosseisu suurendamine on mainitud kavade tarvilised täiendused. Tarvis saavutada, et kõigis riikides meie kõrval oleksid ainult proletaarlaste massid, mõned meile andunud miljonärid, politseinikud ja sõdurid.

Terves Euroopas ja tema suhete kaudu ka teistel mandritel peame tekitama käärimisi, tüli ja vaenu. Sellel on kahesugune tulu. Esiteks hoiame kõik maad meie lugupidamises, sest on teada, et

meist oleneb niihästi segaduste kui korra loomine. Kõik maad on harjunud nägema meis tarvilist jõudu. Teiseks meie ajame sassi intriigidega kõik niidid, mis oleme tõmmanud kõigi riikide kabinettidesse poliitikaga, kaubalepingutega ja laenukohustustega. Selleks peab meil olema palju kavalust ja sissetungimise osavust läbirääkimiste puhul. "Ametlikus keeles" avaldame vastupidist taktikat ning näitame endid ausate ja leplikkudena. Nõnda gooide rahvad ja valitsused, keda oleme õpetanud vaatama ainult oma esikülge, peavad meid pealegi inimsoo heategijaiks ja päästjaiks.

Igale vastupanule peame suutma vastata naaberrahva sõjaga tollele maale, kes julgeb meile vastu hakata. Kui aga ka naabrid kavatsevad kollektiivselt meile vastu seista, siis peame reageerima üldise sõjaga.

Peamine edu poliitikas seisab ettevõtte saladuses: diplomaadi sõna ei tohi olla kokkukõlas tema tegudega.

Meie suurejoonelisel mõeldud ja juba soovitud eesmärgile läheneva plaani teostamiseks peame sundima gooide valitsusi näiliselt avaliku arvamusega, mis on salaja ette valmistatud nn. "seitsmenda suurriigi" ajakirjanduse kaudu, mis on tervelt meie käes, peale väheste erandite, mida ei tarvitse arvestada.

Ühe sõnaga kokku võttes meie gooide Euroopa valitsuste taltsutamise süsteemi: ühele näitame oma jõudu atendaadiga, see on terroriga, kui kõik tõstavad mässu meie vastu, me vastame neile Ameerika või Hiina või Jaapani kahuritega.

PROTOKOLL Nr. 8

Juriidilise õiguse kahemõtteline tarvitamine - Vabamüürliku valitsuse kaastöölised - Erikoolid ja üldhariduslik kasvatus - Õkonomistid ja miljonärid - Kellele anda vastutavad kohad valitsuses?

Meie peame endid varustama kõigi relvadega, mida vastased võiksid tarvitada meie vastu. Me peame õiguslikus sõnastikus välja otsima kõige peenemais väljendusis ja konksukestes kaitsevõimalused noiks juhtumeiks, kui meil tuleb teha otsuseid, mis võivad paista ülearu julgetena ja ebaõigetena, sest tähtis on väljendada neid otsusi nii, et nad näiksid kõrgeima kõlbluse reeglitena juriidilises vormis. Meie valitsus peab enda ümber koondama kõiki tsivilisatsiooni jõude, kelle seas meil tuleb teotseda. Ta kogub endale ajakirjanikke, juriste-praktikuid, administraatoreid, diplomaate ja viimseks isikuid, kes on meie erikooles saanud üldharidusliku kasvatus. Need tunnevad kõiki ühiselu saladusi, kõiki keeli, mida koostatakse poliitiliste tähtedega ja sõnadega. Neid tutvustatakse täielikult inimloomuse voodriküljega, kõigi tema tundlikkude keeltega, millel neil tuleb mängida. Need keeled on gooide mõistuse ehitus, nende püüded, puudused, pahed ja voorused, klasside ja seisuste eriomadused. Arusaadav, et meie geniaalseid kaastöölisi ei võta gooide hulgast, kes on harjunud sooritama oma administratiivseid töid, küsimata, milleks ja kelle jaoks. Gooide administraatorid kirjutavad pabereid alla neid lugemata ja teevad tööd ainult au ning võimuahnuse pärast.

Meie ümbritseme oma valitsuse terve ökonomistide ilmaga. Majandusteadused on juutide õpetuse peaaaine. Meid ümbritseb terve plejaad pankureid, tööstureid, kapitaliste, ja mis kõige tähtsam, miljonäre, sest oluliselt lõpuks kõik lahendatakse arvudega.

Ajuti, seni kuni pole ohutu usaldada vastutavad kohad riikides meie vendadele-juutidele, anname nad säärase minevikuga isikuile, keda sõnakuulmatuse korral ootab kohus või maapagu, nii et nad on sunnitud kaitsma meie huvisid viimse hingetõmbuseni.

PROTOKOLL Nr. 9.

Vabamüürlaste põhimõtete rakendamine rahvaste ümberkasvatuses - "Vabadus, võrdsus, vendlus" - Vabamüürlaste diktatuur - Terror - Kes teenib vabamüürlasi-massoone? - Võimu side rahvaga - Hariduse ja kasvatus ülevõtmine - Väärteooriad - Seaduse tõlgitsemine - Maa-alused raudteed

Rakendades meie põhimõtteid, pöörake tähelepanu rahva iseloomule, kelle maal teie elate ja teotsete. Üldisel, ühetaolisel rakendusel, enne rahva ümberkasvatamist meie kava järgi, ei saa olla tagajärje. Kuid talitades nende rakenduses tasa ja targu, teie näete, et ei möödu kümmet aastat, kui kõige kangekaelsem iseloom muutub, ja meie võime lisandada jälle uue rahva meile juba alistunute ritta.

Liberalismi, õieti meie vabamüürlaste (massoonide) lööksõna "vabadus, võrdsus, vendlus" meie asendame võimulesaamise järel ideeliste sõnadega: "vabaduse õigus, võrdsuse kohustus, vendluse ideaal". Nii ütleme ja haaramme kitse sarvest. De facto

oleme juba iga valitsuse maha nühkinud, peale eneste oma, kuigi de jure

neid on veel palju. Kui nüüd veel mõned riigid tõstavad protesti meie vastu, siis see sünnib vormi pärast ja meie korraldusel, kuna nende antisemitism (juudivastasus) on meile tarviline oma väiksemate vendade valitsemiseks. Ei hakka seda enam seletama, kuna see oli juba mitut puhku meie kõneluste aineks.

Tegelikult meil pole mingeid takistusi. Meie ülivalitsus asub nii ekstralegaalseis oludes, mida tugeva sõnaga nimetatakse **diktatuuriks**. Võin puhtast südamest öelda: käesoleval ajal oleme meie seaduseandjad, meie otsustame õiguse ja ülekohtu üle, meie mõistame surma ja anname armu, meie istume vägede ülemjuhatajana juhi hobuse seljas. Meie valitseme võimsa tahtega, sest meie peos on kunagi olnud tugeva erakonna killud, mis nüüd on alla heidetud. Meie käes on pidurdamatud auahnused, põlevad aplused, hoolimatud kättemaksud, mürgised kadedused.

Meilt lähtub kõike mahutav terror. Meie teenistuses on kõigilt seisukohtadelt, igasuguste arvamustega inimesed, kõigi doktriinide esindajad: ainuvalitsuste jaluleseadjad, sotsialistlikud demagoogid, kommunaarid ja igatliiki utopistid. Kõik meie rakendasime tööle: igaüks neist õonestab omalt poolt võimu viimseid jäänuseid, püüab kukutada kindlaskujunenud korda. Kõik riigid ohkavad selle vaevakoorma all. Nad kutsuvad üles rahule, on valmis rahule kõik ohvriks tooma. Aga meie ei anna neile rahu, enne kui nad avalikult ja alandlikult ei tunnusta meie rahvusvahelist ülivalitsust.

Rahvas nõuab ulgudes sotsiaalse küsimuse lahendamist rahvusvahelise kokkuleppe teel. Erakondadeks killunemine andis nad kõik meie käsutusse. Võistluseks on tarvis raha, kuid see on terveni meie käes.

Me võiksime karta gooide valitsejate nägija võimu ühinemist pimedada rahva võimuga. Aga meie oleme tarvitusele võtnud ettevaatusabinõud selle vastu: nende kahe võimu vahele on püstitatud

müürid vastastikuse terrori kujul. Nõnda jääb rahva pime võim meie toeks. Ja meie, ainult meie jääme tema juhiks, ja loomulikult juhime teda meie sihi suunas.

Et pimedada käsi ei vabaneks meie peost, me peame aeg-ajalt temaga astuma lähemasse kontakti, kui mitte isiklikult, siis oma ustavaimate vendade kaudu. Kui saame tunnustatud võimuks, siis kõneleme rahvaga isiklikult platsidel ja õpetame teda poliitilistes küsimustes meile tarvilises suunas.

Kuidas kontrollida, mida talle õpetatakse külakoolides? Aga mis ütleb valitsuse saadik või valitseja ise, see ei või teadmatuks jääda tervele riigile. Selle kannab rahva hääl ruttu laiali.

Et mitte enneaegu hävitada gooide asutisi, meie haarasime pihku nende mehhanismi vedrude otsad. Need vedrud olid kindlas, õiges korras. Kuid meie panime asemele liberaalse korravastase omavoli.

Meie segasime endid õigusemõistmisse, valimiskorda, ajakirjandusse, isikuvabadusse ja peamiselt haridusse ja kasvatusse kui vabaduse nurgakividesse.

Meie narrisime, hullutasime ja tegime liiderlikuks gooide noorsoo, kasvatades teda teadlikult valetooriate ja -põhimõtete kaudu.

Mitte muutes maksvaid seadusi, vaid neid moonutades vastuoluliste tõlgitsemistega, meie saavutasime suurepäraseid tulemusi. Need tulemused väljenduvad selles, et tõlgitsused varjasid seadused ja katsid need hiljemini täiesti kinni valitsuse silma eest, sest ei suudetud enam mõista ega tunnetada nii segast seadusandlust.

Siit on pärit südametunnistuse teooria.

Teie ütlete, et tulla relvadega meie kallale nii pea kui aru saadakse asja mõttest. Selle vastu on meil tagavaraks terroristlik manööver, mis paneb vabisema kõige vahvamad hinged - maa-alused raudteed: seniks on kõigis pealinnades koridorid valmis, kust korraldatakse plahvatused, nii et nad kõigi oma organisatsioonidega ja riigi dokumentidega õhku lendavad.

PROTOKOLL Nr. 10.

Näilisus poliitikas - Alatuse "geniaalsus" - Mida töötab vabamüürlük riigipööre? - Üldine valimisõigus - Enesemääramine - Vabamüürlaste juhid - Geniaalne juht - Asutised ja nende funktsioonid - Liberalismi mürk - Konstitutsiooniparteide tülide kool - Vabariikluse ajastu - Presidendid - Üleminek vabamüürlaste isevalitsusele - "Ülemaailmse keisri" väljakuulutamise hetk - Haiguste nakatamine ja muud vabamüürlaste võtted.

Täna algan eespool-õeldu kordamisega ja palun meeles pidada, et valitsused ja rahvad poliitikas rahulduvad esiküljega. Kuidas nad võivadki näha asjade sisemust, kui nende esindajail pole tähtsamat kui lõbutseda? Meie poliitikale on väga tähtis selle peensuse teadmine. Ta on meile abiks üleminekul küsimuste selgitamises, mis puutuvad võimude jaotusse, sõna-, trüki- ja usuvabadusse, ühingute seadusse, üheõigusluse seaduse ees, omanduse ja elukoha puutumatusse, maksudesse (varjatud maksu idee), seaduse järelmõjusse. Kõik need küsimused on säärased, mida avalikult rahva ees kunagi ei tohi arutada. Juhtudel, kui nende puudutamine on tarviline, ei ole vaja neid loetella, vaid ainult üksikasjalise kirjelduseta proklameerida, et meie tunnustame asjakohase õiguse põhimõtteid.

Vaikimise tähtsus on see, et nimetamata põhimõte jätab meile vabaduse eraldada tähelepanematult ühte või teist nendest. Neid loetelles aga paistab, nagu oleksid nad kõik juba lubatud.

Rahvas avaldab erilist austust ja armastust poliitilise võimu geeniuustele ja vastab kõigile nende vägivallategudele: alatu mis alatu, aga osav! ... vigur küll, aga kuidas mängitud, kui suurepäraselt, otse jultunult! ...

Meie loodame kõik rahvad kaasa tõmmata uue fundamentaalse hoone püstitamise tööle, mis meil on kavatsusel. See ongi põhjus, miks meie kõigepealt tahame endid varustada ja endile kindlustada toda otse väsimatut võimu hoogsust ja väge, mis meie tegelaste isikus murrab maha kõik tõkked meie teel.

Kui oleme sooritanud oma riigipöörde, siis ütleme rahvastele: "Kõik läks kole halvasti, kõik on välja kurnatud. Meie purustame teie vaeva põhjused - rahvused, piirid, valuuta mitmekesiduse. Muidugi teil on vabadus meid hukka mõista. Kuid kas teie otsus võib olla õiglane, kui ta on kinnitatud enne kui olete proovinud seda, mida teile anname?"

Siis tõstavad nad meid kätele ja kannavad lootuse ja andumuse üksmeelses vaimustuses. Hääletamine, mille meie tegime oma võimuhaaramise vahendiks, harjutades teda külge inimkonna liikmeskonna kõige väiksemaile üksustele, korraldades gruppide koosolekuid ja kokkuleppeid, on siis oma töö teinud ja etendab sel puhul oma osa viimast korda üksmeelses soovis meiega enne meie hukkamõistmist lähemalt tutvuda.

Selleks vaja tuua kõik hääletusele, klassi ja tsensuse peale vaatamata, et enamuse absoluutsust kindlaks teha, mida ei saa haritud tsensusega klassidelt. Sel viisil harjutades kõiki enesemääramise mõttega, meie lõhume gooide perekonna tähtsuse ja tema kasvatusliku väärtuse, kõrvaldame isiku mõistuse eraldumise, kellele meie juhitud hulk ei anna ei väljapaistmise ega avaldumise võimalust. Ta on harjunud kuulama ainult meid, kes temale maksame kuulamise ja tähelepanu eest. Sellega meie loome sellise pimedate võimu, kes ei suuda liikuda kuskile meie seatud agentide juhtimiseta. Rahvas alistub sellele korrale, sest ta teab, et neist juhtidest oleneb teenistus, andamid ja muude hüvede saamine.

Valitsemiskava peab valmina tulema ühest peast. Teda ei saa liita hulgas päis, arendatud killustatud tükkidest. Meie võime küll tunda kava, kuid mitte arvustada teda, et mitte rikkuda tema geniaalsust, sidet tema osade vahel, iga tema punkti salajase tähenduse praktilist jõudu. Kui arutada ja muuta säärast tööd suurearvulises kogus hääletamisega, siis ta omandab kõiksuguste arusaamatuste pitseri kava mõttesse ja teosse süvenematuse saadusena. Meil on vaja, et meie kavad oleksid tugevad ja otstarbekad. Seepärast ei tohi me juhi geniaalset tööd visata purustamiseks massile või piiratud seltskonnale.

Need plaanid ei paiska ümber kaasaegseid asutisi. Nad muudavad vaid nende majapidamist, järelikult nende käigu kombinatsiooni terveni, mis sel viisil suundub meie kavades ette nähtud teele.

Mitmesuguste nimede all leidub kõigil mail esindus, ministeeriumid, senat, riiginõukogu, seadusandlik ja täidesaatev kogu. Pole tarvis seletada nende asutiste mehhaanilisi omavahelisi suhteid, mis teile hästi teada on. Pöörake ainult tähelepanu sellele, et iga mainitud asutis vastab mingile tähtsale riiklikule funktsioonile. Palun tähele panna, et sõna "tähtis" ma suhetan funktsioonile, mitte asutisele. Mitte asutised pole tähtsad, vaid funktsioonid. Asutised jagasid valitsemisfunktsioonid endi vahel - administratiivse, seadusandliku, täidesaatva. Nad hakkasid teotsema riiklikus organismis nagu elundid inimese kehas. Kui rikume ühe osa riiklikus masinas, riik haigestub nagu inimese keha ja sureb.

Kui meie juhtisime riigi organismi liberalismi mürki, siis muutus tema terve poliitiline olemus: riigid haigestusid surmahaigusse - vere lagunemisse. Jääb oodata nende surmavõitluse (agoonia) lõppu.

Liberalismist sündisid konstitutsioonilised riigid, mis asendasid gooidele päästva isevalitsuse. Kuid konstitutsioon, nagu teile hästi teada, pole muud kui tülide, lahkhelide, vaidluste, lõhede, viljatu erakondliku kihutuse, erakonna sihilikkude taotluste kool, ühesõnaga - riigi õppeasutis, mis riisub riigilt isiksuse iseloomu. Mitte halvemini kui ajakirjandus see tegi terve rea valitsusi tegevusetuks ja võimetuks, seega asjatuks, ülearuseks. Seepärast nad ka mitmel maal langesid. Sai võimalikuks vabariiklik ajastu. Siis meie asendasime valitseja valitsuse karikatuuriga - presidendiga, kes on võetud massist, meie kreatuuride keskelt, meie orjade hulgast. See oligi miini mõte, mille panime gooide rahvaste alla.

Lähedas tulevikus meie seame sisse presidendi vastutuse. Siis meie juba ei hakka häbenema selle läbiviimist, mille eest vastutab meie isiksusetu nukk. Mis meil asja sellega, et hõrenevad võimutaotlejate read, et tekivad segadused presidendi leidmise raskustes, segadused, mis toovad lõpliku korralageduse.

Et saavutada seda plaanikohast tulemust, meie püüame korraldada selliste presidentide valimisi, kelle minevikus leidub mingi selgusetu tume lugu, mingi "panama". Siis nad on meie eeskirjade ustavad täitjad paljastuste kartusel ja inimlikust soovist hoida võimuga saavutatud eesõigusi, eelistusi ja auavaldusi, mis on seotud presidendiseisusega. Saadikutekogu hakkab kaitsma, katma, valima presidenti, kuid meie võtame temalt seaduste esitamise ning muutmise õiguse ja anname selle õiguse vastutavale presidendile, nukule meie käes. Loomulikult saab siis presidendivõim kõiksugu rünnakute märklauaks. Kuid meie anname talle enesekaitse õiguse pöörduda rahva otsuse poole, tema esindajaid ignoreerides, see on, pöörduda niisama pimedade sulase - massi enamuse poole. Sellest sõltumatult meie anname presidendile sõjaseisukorra väljakuulutamise õiguse. Viimast õigust me põhjendame sellega, et president kui terve riigi sõjaväe ülem peab olema õigustatud hoidma teda oma käsutuses uue vabariikliku konstitutsiooni kaitsetarviduse puhuks, milleks temal kui selle konstitutsiooni vastutaval esindajal peab õigus olema.

Endastmõistetavalt noil tingimustel pühaduse võti on meie käes ja mitte keegi peale meie ei saa juhtida seadusandlikku võimu.

Peale selle meie kaotame uue vabariikliku konstitutsiooni sisseseadmisel saadikutekogu arupärimise õiguse valitsuse sammude kohta poliitilise saladuse hoidmise ettekäändel ja vähendame uue konstitutsiooniga saadikute arvu miinimumini, millega vähenevad ka poliitilised kired ja kirk poliitika järele. Kui nad siiski ses miinimumis veel peaksid süttima, siis meie hävitame nad, pöördudes üleskutsega rahva enamuse poole.

Presidendist peab olenema senati ja saadikutekogu esimeeste ja abiesimeeste nimetamine. Alaliste parlamentide istungjärgud meie lühendame mõnekuisteks. Presidendil kui täidesaatva võimu ülemal peab olema õigus parlamenti kokku kutsuda ja koju saata omal äranägemisel ja viimasel puhul viivitada uue istungjärgu määramisega. Aga et vastutus nende oluliste seadusevastaste tegude eest ei langeks meie seatud presidendile meie plaanide seisukohalt enneaegselt, meie anname ministritele ja teistele presidenti ümbritsevaile kõrgema administratsiooni ametnikele mõtte oma teotsemises mööda minna tema korraldustest, millega nad langevad vastutusse tema asemel. Seda osa meie soovime anda täitmiseks senatile, riiginõukogule või ministrite kabinetile, aga mitte üksikule isikule.

President hakkab meie määramise järele selgitama mitmetpidi tõlgitsetavate maksvate seaduste mõtet. Ta tühistab seadusi, kui meie näitame selle tarvidust. Ka on tal õigus ajutisi seadusi ja koguni konstitutsioonilise valitsuse teostamise muutmist ette panna, põhjendades ühte kui teist riikliku heaolu nõuetega.

Selliste vahenditega meil avaneb võimalus vähehaaval, samm-sammult kaotada kõike seda, mis oleme sunnitud võtma riiklikesse konstitutsioonidesse meie võimuleastumise alguses, et märkamatuks üle minna konstitutsioonide kaotamisele, kui tuleb aeg muuta iga valitsus meie isevalitsuseks.

Meie isevalitseja tunnustamine võib kätte jõuda ka enne konstitutsiooni kaotamist, kui segadustest tüdinenud ja valitsuste kõikuvusest pahandatud ning meie poolt häälestatud rahvad hüüavad: "Karistage neid ning andke meile üks ülemaailmne keiser, kes meid ühendaks ja kaotaks tülid põhjused: piirid, rahvused, usundid, riiklikud kaalutlused; kes annaks meile rahuliku elu, mida meie ei saa oma valitsejailt ega valitsustelt ..."

Teie teate ju väga hästi, et säärase rahva üldiste nõuete avalduste puhkemiseks on vaja vahetpidamatult segada kõigil mail rahva ja valitsuse suhteid, et kõiki väsitada tülid, vaenu, võitluse ja vihaga, isegi martüüriumi, nälja, haiguste nakatamise ning viletsusega, seni kuni rahvad ei näe teist pääseteed kui pöörduda meie rahanduslikule ja lõpuks täielikule võimule.

Kui aga anname vahepeal aega hingamiseks, siis soovitav silmapilk jõuab vaevalt kunagi kätte.

PROTOKOLL Nr. 11.

Uue konstitutsiooni kava - Mõned oletatud pöörde peensused - Gooid-lambad - Salajane vabamüürlus ja tema näilised loozid.

Riiginõukogu esineb valitsuse võimu allakriipsutajana. Tema kui seadusandliku kogu näiline olemus on midagi seaduste ja valitseja päevakäskude redaktsioonikomitee taolist.

Valmiva konstitutsiooni kava oleks järgmine: meie hakkame looma seadust, õigust ja kohut

- 1) ettepanekute kujul seadusandlikule kogule (korpusele);
- 2) presidendi päevakäskudega - üldmääruste, senati otsuste, riiginõukogu ja ministrite määruste kujul;
- 3) soodsa silmapilgu saabumisel - riigipöörde kujul.

Olles umbkaudselt kindlaks teinud modus agendi

(talitusviisi), asume kombinatsiooni peensuste vaatlusele, millega tuleb viia lõpule riigiparaadi käigu pööre eespool mainitud suunas. Nende kombinatsioonide all ma mõtlen trüki- ja südametunnistuse vabadust, ühinemisõigust ühinguise, valimisprintsipi ja palju muud, mis peab kaduma kodanike repertuaarist või tuleb päeval peale uut konstitutsiooni põhjalikult muuta. Ainult tol hetkel meil on võimalik ootamatult kuulutada kõik oma muudatused, kuna pärast iga väiksemgi korraldus on hädaohtlik ja nimelt järgmistel põhjustel:

Kui muudatus viiakse läbi kareda valjusega, pealegi valjuse ja kitsendamise mõttes, siis võib ta viia meeleheitmiseni, mida põhjustab kartus uute samasuunaliste muudatuste ees. Kui ta aga teostatakse edasiste pehmenduste mõttes, siis öeldakse, et oleme tunnetanud oma eksitust, kui see rikub uue võimu eksimatuse aupaistet, või aga öeldakse, et oleme ehmunud ja astume järeleandmiste teele sunnituks, ning keegi poleks tänulik, lugedes neid paratamatuks. Üks ja teine on kahjulik uue konstitutsiooni prestiižile. Meil on tarvis, et tema kuulutamise esimesest hetkest, mil rahvad on

üllatatud sündinud pöördest, viibides veel terrori ja toibumatuse olukorras, saaks teatavaks, et meie võim on nii suur, puutumatu ja üliküllane, et meie kodanikke mingil tingimusel ei arvesta, mitte ainult ei hooli nende soovidest ja arvamustest, vaid oleme ka valmis ja võimelised takistamatu võimuga alla suruma nende avaldusi ja ilmutusi igal hetkel igas paigas, et meie võtsime järsku kõik, mis meil tarvis oli, ja ei hakka kunagi võimu jagama teistega. Siis nad panevad hirmuga silmad kinni ja jäävad ootama, mis tuleb.

Gooid on - lambakari, meie - nende hundid. Teie teate, mis sünnib lammastega, kui hundid tükivad lambalauta?!

Nad panevad silmad kinni veel seepärast, et meie lubame neile tagasi anda kõik võetud vabadused pärast rahuvaenlaste vaigistamist ja erakondade taltsutamist.

Kas maksab kõnelda sellest, kui kaua neil oodata tuleb?

Milleks meie siis mõtlesime välja ja inspireerisime gooidele terve selle poliitika, andmata neile võimalust näha selle sisekülge? Milleks muuks kui selleks, et kõrvalteel saavutada seda, mida otseselt võimatu on kätte saada meie laialipillatud tõul? See oligi meie salajase vabamüürliku organisatsiooni asutamise põhjuseks. Ei tunne teda ega tema sihte, millest pole aimugi lojustel-gooidel, isegi meie juurde kutsutud, kes on paigutatud nende tõuseltslaste silmapettekts massooni loozide nähtavasse armeesse.

Jumal kinkis meile, oma valitud rahvale, laialipillatuse. Ja selles meie arvatavas nõrkuses ilmnes meie terve jõud, mis on toonud meid nüüd maailmavalitsemise lävele.

Ei jää enam palju lõpuni ehitada ülesseatud alusel.

PROTOKOLL Nr. 12.

"Vabaduse " vabamüürlük tõlgitsemine - Ajakirjanduse tulevik vabamüürlükus riigis - Vabamüürlük solidaarsus praeguses ajakirjanduses - Uue korra eksimatus.

Sõna "vabadus", mida võib tõlgitseda mitmeti, meie defineerime nõnda: Vabadus on õigus teha, mida seadus lubab. Säärane tõlgitsemine tol ajal annab kõik vabaduse meie kätte. Seadusi kaotatakse ja luuakse siis ainult meie soovide kohaselt juba ette toodud kava põhjal.

Ajakirjandusega meie toimime järgmiselt. Mis osa etendab ajakirjandus praegu? Tema sütitab ägedalt meile vajalikke kirgi või teenib erakondlikku egoismi. Ta on tühi, ülekohtune, valelik ja inimeste enamus üldse ei tea, misjaoks ta eksisteerib. Meie saduldame ta ja tõmbame ohjad pingule. Seda teeme terve trükitööndusega. Mis mõte on meil vabaneda ajalehtede rünnakust ja jääda broshüüride ja raamatute märklauaks? Meie pöörame kalli avaliku hääle (kalli tsensuuri tarvilisuse pärast) oma riigi tuluallikaks. Meie koormame teda erilise tempelmaksuga ja kautsjoninõudmisega ajalehtede ja trükikodade asutamise puhul. Ka peavad nad andma kindlustuse kõigi kallaletungide suhtes meie valitsusele vastuajakirjade poolt. Võimaliku ründe korral meie karistame armuheitmatult. Kõik nende poolt kindlustatavad vahendid - tempelmargid, kautsjonid, karistusrahad - toovad riigile määramatu tulu. Tõsi, erakonna-lehed ei tarvitseks hoolida rahast. Kuid meie paneme lehe teise ründe puhul seisma. Ükski ei puuduta karistamatult meie valitsuse eksimatuse aupaistet. Lehtede kinnipanemise ettekääne: vastav leht tekitab põhjusetult ja alusetult ärevust. Palun tähele panna, et

meid ründavate lehtede seas on ka meie oma asutatud häälekandjad, kuid need hakkavad tungima ainuüksi asjade kallale, mida meie ise oleme otsustanud muuta.

Mitte ükski sõnum ei ulatu seltskonda meie kontrollita. Seda saavutame juba praegugi seega, et kõik uudised tulevad väheste agentuuride kaudu, kus neid koondatakse tervest maailmast. Need agentuurid on siis juba terveni meie asutised ja avaldavad ainult seda, mis meie ette kirjutame. Kui meie juba nüüd oskasime omandada gooide seltside ajud sedavõrd, et nad pea kõik vaatavad maailma sündmusi läbi meie poolt neile ette seatud värviliste prilliklaaside, kui juba nüüd üheski riigis meie jaoks pole tõkkeid, mis meid keelaks teada saamast seda, mida gooid oma rumaluses nimetavad riigisaladuseks, mis tuleb veel siis, kui meie ülemaailmse keisri isikus oleme tunnustatud maailmavalitsejad?!

Pöördume ajakirjanduse tulevikule. - Igaüks, kes soovib olla kirjastaja, raamatukoguhoidja, trükitööstur, on sunnitud soetama selleks nõutava diplomi, mis eksimiste puhul võetakse viibimata ära. Noil oludel mõttevahend saab meie valitsuse kasvatusabinõuks ja see juba ei lase massi eksida edu heategude unelmais. Kes meist ei tea, et need varjutaolised heated on sirged teed meeletuile jamsimistele, millest on sündinud anarhistlikud suhted inimeste vahel isekeskis ja valitsusega? Sest edu, või õigemini edu idee, tõi igatliiki emantsipatsiooni mõtteile selle piire määramata. Kõik nn. liberaalid on anarhistid, kui mitte teoga, siis mõtteis. Igaüks neist ajab mingit vabadusetonti taga ja langeb puhtasse omavolisse, s.o. anarhiasse protesti pärast.

Asume ajakirjade juurde. Ka neile paneme, nagu tervele trükitööndusele, tempelmaksu lehe pealt kautsjoniks; raamatule alla kolmekümmet poognat kahekordselt. Need arvame broshüüride liiki, et ühelt poolt vähendada ajakirjade arvu, mis esindavad halvemat liiki trükimürki, teiselt poolt see abinõu sunnib kirjanikke avaldama nii suuri teoseid, et neid vähe loetakse, eriti nende kalliduse pärast. Selle aga, mida meie ise kirjastame vaimuelu juhtimiseks meile soovitavas suunas, laseme müügile odavalt, nii et ta saavutab suure menu. Maksud ning karistused teevad kirjanikud meist sõltuvaiks. Kui leidubki meie vastu kirjutajaid, ei leita neile kirjastajaid. Enne trükkimisele asumist peab kirjastaja või trükkija võimudelt luba küsima. Nii saavad meie vastu kavatsetud intriigid meile aegsasti teatavaks ja me purustame nad, jõudes ette käsitletava teema seletamisega.

Kirjandus ja ajakirjandus on kaks tähtsamat jõudu. Seepärast meie valitsus hakkab ise suurema osa ajakirjade omanikuks. Seega halvatakse eraajakirjade kahjulik mõju ja saavutatakse hiiglamõju inimestele. Kui anname loa kümnele lehele, siis ise paneme käima kolmkümmend jne. selles vaimus. Kuid lugejaskond ei tohi aimatagi, miks kõik meie välja antud lehed väliselt on kõige vastuolulisemate sihtidega ja arvamustega, et äratada usaldust ja ligi tõmmata meie eimidagi aimavaid vaenlasi, kes sel kombel langevad meie lõksu ja tehakse kahjutuks.

Esimesele kohale tulevad ametlikud lehed. Need on alati valvel meie huvide eest. Nende mõju on võrdlemisi väike.

Teisel kohal on poolametlikud lehed, mille ülesanne on ligi tõmmata ükskõikseid ja sooje.

Kolmandale kohale asetame näilise opositsiooni, mis kas või ühes lehes esindab meie otsest vastast. Meie tõelised vastased võtavad selle näilise opositsiooni omaks ja avavad meile omad kaardid.

Kõik meie lehed on kõigist suundadest: aristokraatsest, vabariiklikust, revolutsionäärsest, koguni anarhistlikust, muidugi seni kuni kestab konstitutsioon. Nemad sarnanevad india jumalakese Vishnuga, kellel on sada kätt ja igaüks neist katsub ükskõik millise avaliku arvamuse pulssi. Kui pulss kiireneb, siis need käed talutavad arvamuse meie suunda. Sest ärritatud isik kaotab aru ja alistub kergesti sugestioonile. Narrid, kes mõtlevad end kordavat oma leeri lehe mõtteid, tegelikult kordavad meie arvamust või seda, mis meile soovitav. Kujutelles, et nad käivad oma erakonna häälekandja jälgedes, nad siiski sammuvad meie tõstetud lipu järele.

Et juhtida ses vaimus oma ajakirjanduslikku kaitseväge, peame seda asja erilise hoolega organiseerima. Trükiasjanduse peaosakonna nime all meie korraldame kirjanduslikke koosolekuid, kus meie agendid tähelepandamatult annavad märgusõnu ja signaale. Kaaludes ja vaieldes pinnapealselt meie algatuste üle, puudutamata neid oluliselt, meie häälekandjad astuvad tühja tulevahetusse ametlike lehtedega ainult selleks, et anda meile põhjust üksikasjalisemaks väljendumiseks kui oli võimalik esimestes ametlike teadaannetes. Muidugi vaid siis, kui see meile kasulik on.

Meie vastu korraldatud ründed etendavad veel seepoolt tähtsat osa, et meie alamad veenduvad täielikus sõnavabaduses, aga meie agentidele annab see põhjust kinnitada, et meie vastu ülesastujad ajavad tühja taga, kuna nad ei leia tõelisi aluseid meie korralduste oluliseks ümberlükkamiseks.

Säärased avalikkusele märkamatud korraldused juhivad avaliku tähelepanu ja usalduse kõige edukamalt meie valitsuse poole. Tarviduse järgi meie hakkame erutama ja rahustama meeli poliitilistes küsimustes, veenma või jalust rabama, avaldades kord tõtt, kord valet, andmeid või ümberlükkamisi, selle järgi, kas neid hästi või halvasti vastu võetakse, ikka hoolega pinda katsudes enne kui peale astume. Meie kindlasti lööme oma vastased, sest neil pole ju eespoolmainitud korralduste tõttu häälekandjaid, kus nad võiksid lõplikult väljenduda. Meil ei tulegi tarvis neid täielikult ümber lükata.

Katsekivid, mida heidame oma ajakirjanduse kolmandas järgus, tõrjume tarbe korral poolametlikus ajakirjanduses energiliselt tagasi.

Juba nüüd on Prantsuse ajakirjanduses vormes massooniline solidaarsus olemas: kõik lehed on seotud isekeskis elukutselisuse saladusega. Vanade auguuride eeskujul ükski liige ei anna oma teadmiste saladust välja, kui pole otsustatud teda avaldada. Ükski ajakirjanik ei julge seda teha, sest ta ei pääse kirjandusealale, kui ta minevik pole vaba igast häbistavast haavast. Need haavad oleksid jalamaid paljastatud. Seni kui haavad on väheste teada, ajakirjaniku aupaiste meelitab enamuse arvamuse tema poole - vaimustusega minnakse talle järele.

Meie kaalutlused ulatuvad eriti provintsi. Seal on meil tarviline äratada lootusi ja püüdeid, millega võime alati tormata pealinna peale, esitades neid viimasele provintsi iseseisvate lootuste ja püüetena. On selge, et nende allikas on ikka seesama - meie oma. Meil on vaja, et mõnikord, seni kuni meie võim pole täiuslik, pealinnad osutuksid allutatuina provintsi rahva, s.o. meie agentide üleskruvitud enamuse arvamusele. Meil on vaja, et pealinnadel antud psühholoogilisel hetkel ei tuleks arutada juba sündinud fakti, sest et ta provintsi enamuse arvamusega on juba omaks võetud.

Kui meie jõuame uue korra ajastusse, mis on üleminekuks meie valitsusele, meie ei või lubada ajakirjandusele seltskondliku autuse paljastamist. On vaja, et usutaks uue korra üldise rahulduse nii suure olevat, et koguni kuritegevus on kadunud.

Kuritegevuse juhtumid peavad jääma ainult nende ohvrite ja juhuslike tunnistajate teada - mitte enam.

PROTOKOLL Nr. 13.

Igapäevase leiva tarvidus - Poliitilised küsimused - Töõndusküsimused - Rahvamajad - Suured probleemid.

Igapäevase leiva tarvidus sunnib gooisid vaikima ja olema meie alandlikud teenrid. Nende hulgast meie teenistusse võetud agendid hakkavad meie käsul arutama ajakirjanduses seda, mis meil pole kohane avaldada ametlikes dokumentides. Sel ajal meie, tekkinud arutluste lärmi katte all, viime läbi meile soovitavad korraldused ja kanname nad rahvale ette sündinud faktina. Keegi ei tohi nõuda juba otsustatud asja muutmist, seda enam, et see esitatakse kui vajalik parandus. Ning ajakirjades juhitakse mõtted millelegi muule (meie ise ju õpetasime inimesi ikka uut otsima), mille arutamisele anduvad õhinal need ajutud saatusemäärjad, kes senini ei suuda mõista, et neil pole mingit taipu asjust, millest targutavad. Poliitilised küsimused pole kellelegi mõistetavad peale sajandite kestel meid loonud juhtivate isikute.

Kõigest sellest teie näete, et taotelles massi arvamuse avaldumist meie ainult kergendame oma mehhanismi käiku, ja teie võite tähele panna, et meie nagu otsiksime heakskiitmist, kuid mitte tegudele, vaid sõnadele, mida lendu laseme ühe või teise küsimuse puhul. Meie ei väsi kinnitamast, et laseme endid juhtida lootusel ja veendel teenida üldhüve.

Et liiga rahutuid isikuid kõrvale juhtida oma poliitiliste küsimuste allutamist, toome nüüd uued - töõndusküsimused ette. Las nad mässavad sel alal! Massid on nõus tegevusetusega, nõus puhkama poliitikast, mida tegema meie ise neid õpetasime, et nende abil võidelda gooide vastu, kuid tingimusega, et uut tegevusala leida, mida meie neile näitame kui sellesama poliitika suunda. Et nad ise midagi välja ei mõtleks, juhime neid kõrvale lõbustuste, mängude, naljade, kirgede ja rahvamajadega. Varsti meie kuulutame välja ajalehtedes kunsti- ja spordivõistlused igal kujul. Need huvid viivad nende mõtted lõplikult kõrvale küsimustest, kus meil oleks raske nendega võidelda. Võõrdudes ikka enam iseseisvast mõtlemisest, inimesed hakkavad meiega ühes toonis kõnelema, sest et ainult meie üksi hakkame uusi mõttesuundeid esile tooma, loomulikult isikute kaudu, kellega meid ei peeta solidaarseiks.

Vabameelsete utopistide osa mängitakse lõplikult läbi. Seni teevad nad meie heaks tööd. Seepärast meie juhime edaspidi veel inimeste meeli igasugu fantastilistele teooriatele, mis pidavat uued ja edukad olema. Eks meie ole juba pannud edukalt keerlema gooide ajutud pead edumõtte nimel. Ei olegi gooide seas mõistust, kes näeks, et selle nime all on peidus kõrvalekaldumine tõest igal juhul, kui pole tegu materiaalsete leiutistega. Sest tõde on üksi, temal pole ruumi edu kõrval. Edu kui vale idee aitab tõtt tumestada, et keegi teda ei tunneks, peale meie, Jumala valitud tõehoidjate. Kui meie võimule saame, siis meie kõnemehed hakkavad käsitlema suuri probleeme, mis panid inimkonna lainetama, et lõppude lõpuks teda tuua meie helde valitsuse alla.

Kes satub siis kahtlusele, et kõik need probleemid on meie ehitus poliitilise kava järgi? Ja keegi ei tulnud sellele mõttele sajandite jooksul?

PROTOKOLL Nr. 14.

Tuleviku usund - Tulevane orjapõli - Pornograafia ja trükisõna tulevik.

Kui meie võimule saame, pole meile soovitatav teise usundi olemasolu, peale meie oma ainuusu Jumalasse, kellega meie saatuse on seotud äravalimises ja kelle läbi seesama meie saatuse on seotud maailma saatusega. Seepärast peame hävitama kõik muud usundid. Kui selles esinevad kaasaegsed ateistid, siis ülemineku astmena need ei sega meie vaateid, vaid on hoiatuseks neile põlvedele, kes kuulevad meie jutlusi Moosese usundist, mis oma püsiva ja läbimõeldud süsteemiga viis meid kõikide rahvaste allaheitmisele. Meie kriipsutame alla ka tema müstilist tõde, millel põhineb tema kasvatav jõud. Siis me igal juhul hakkame võrdlema oma õnnelikku valitsust möödunudtega. Rahu headus, kuigi põhjustatud mineviku lainetustest, osutub mainitud hüve uueks reljeefiks. Me kirjeldasime siis gooide administratsioonide vigu kõige eredamates värvides. Me külvame säärase vastikustunde nende vastu, et rahvad eelistavad rahu orjapõlves kurikuulsatele vabaduse õigustele, mis neid on vaevanud, kurnanud lõplikult inimese olemuse allikad, mida kasutas möödujate kari, teadmata, mis tegi. Kasutatud valitsuste vahetused, milleks meie kihutasime gooisid, kui õnistasime nende riiklike ehituste aluseid, tüütavad seks ajaks rahvad sedavõrd, et nad on valmis meie poolt kõik ära kannatama, ainult et mitte riskida uuesti läbi elama tuntud kannatusi ja hädasid. Eriti kriipsutame alla gooide valitsuste ajaloolisi vigu, mis nii mitu sajandit piinasid inimkonda arukuse puudumisega kõiges, mis puutub tema tõelisse hüvesse, sotsiaalse õnne fantastiliste projektide jahil, ilma nägemata, et need projektid rohkem rikkusid kui parandasid üldsuhete olukorda, millel rajaneb inimlik elu ...

Meie põhimõtete ja korralduste jõud osutub kõrvutatuna eredas kontrastis lagununud seltskonna vana korraga.

Meie mõttetargad hakkavad arvustama kõiki gooide usundite puudusi, kuid keegi kunagi ei arvusta meie usundit tema tõelisest vaatepunktist, sest et keegi teda põhjalikult ei tunneta peale meie eneste, kes me kunagi ei tohi tema saladust välja anda.

Maadel, mida nimetatakse kultuurseiks, me löime meeletu ropu, vastiku kirjanduse. Veel mõni aeg peale võimuleastumist me edendame tema kestmist, et ta seda reljeefsemalt näitaks kõnede, kavade kontrasti, mis kõlavad meie kõrguselt ... Meie targad mehed, kasvatatud gooide juhtimiseks, hakkavad koostama kõnesid, projekte, märgukirju, artikleid, mille kaudu mõjustame inimesi, juhtides neid meie ettemärgitud mõistete ja teadmiste tunnetamisele.

PROTOKOLL Nr. 15.

Ühepäevane maailmapööre - Surmanuhtlused - Võimu müstika - Tarkade keskvalitsus - Vabamüürlus-kõikide salaseltside juht - Kollektivism - Ohvrid - Vabamüürlaste surmaotsused ja nende täitmine - Seaduste ja võimu prestiiži langus - Ülemusele alistumine - Korraldused võimu kuritarvituste vastu - Karistuste julmus - Kohtunikud - Ülemaailmne raha - Vabamüürluse absoluutsus - Tulevane valitseja ja tema jumaldamine - Iisraeli keiser-maailma patriarh.

Kui viimaks lõplikult kõikjal omandame võimu riigipöörete abil, mis igal pool on ette valmistatud üheks ja samaks päevaks, pärast võimulolevate valitsuste lõplikku kõlbmatuks tunnistamist (senini võib veel palju aega kuluda, vahest terve sajand), me püüame ära hoida kõik vandenõud eneste vastu. Selle sihiga karistame armutult surmaga igauht, kes meie võimuleastumisel relva kannab meie vastu.

Iga uue salaseltsi asutamist karistatakse samuti surmaga. Olemasolevad on meile tuntud. Nad teenisid ja teenivad meid. Nüüd likvideerime nad ja saadame Euroopast kaugetele mandritele. Samuti talitame massoonidest gooidega, kes liiga palju teavad. Kellele aga ükskõik mis põhjusel anname armu, selle jätame alalisse hirmutundesse väljasaatmise eest. Meie anname seaduse, mille järgi kõik endised salaseltside liikmed kuuluvad valitsuse keskusest Euroopast pagendamisele.

Meie valitsuse otsused on lõplikud ja edasikaevamatud.

Gooide seltskonnas, kus meie kasvatasime nii sügavad lahkkelide ja protestantluse juured, saab korda luua ainult hoolimatute vahenditega, millised tõestavad pidevat võimu. Ei tule vaadata langevaile ohvreile, mida tuuakse tuleviku hüvele. Iga valitsuse kohus on kas või ohvritoomisega taotella üldhüve, tundes, et tema olemasolu ei seisa ainult eesõigustes, vaid ka kohustustes. Valitsuse vankumatusele on aluseks tema võimsuse aupaiste garanteerimine. See aupaiste saavutatakse ainuüksi võimu kõikumatusena, mis kannab endas puutumatusse tunnuseid müstilisest algusest - Jumala valimisest. Selline oli viimse ajani Vene isevalitsus, meie ainus tõeline vaenlane, kui mitte arvestada paavstlust. Meenutage vaid, et verest nõretav Itaalia ei puudutanud Sulla juuksekarvagi, kes oligi verevalaja. Sulla oma võimsuses oli tema enese purustatud rahva silmis jumaldatud. Tema tagasitulek Itaaliasse aetas ta puutumatusse olukorda. Rahvas ei puutu sellesse, kes teda hüpnotiseerib vahvuse ja vaimujõuga.

Kuni meie valitsuse alguseni meie selle vastu loome ja suurendame massooni loozide arvu kõigis maailmajagudes, kisume sisse kõiki väljapaistvaid tegelasi ja neid, kes seda võiksid olla, sest neis loozides on informatsiooni peakeskus ja mõjuv vahend. Kõik need loozid me koondame ühe, üksnes meile tuntud, kõigile teistele tundmatu juhatuse alla, mis koosneb meie tarkadest. Loozid saavad oma esindaja, kes katab endaga mainitud massoonide juhatuse, kellelt lähtub märgusõna ja kava. Neis loozides me koondame revolutsioonilised ja vabameelsed ollused. Nad koosnevad kõigist seltskonnakihtidest. Kõige salajasemad poliitilised kavatsused teadustatakse meile ja satuvad meie käsutusse veel oma tekkimise päeval. Loozide liikmeteks on ka pea kõik rahvusliku ja rahvusvahelise politsei agendid, sest nende tegevus on meile asendamatu ses mõttes, et politsei võib mitte ainult omal viisil toimida vastupanijatega, vaid ka katta meie tegevust, luues ettekäändeid pahandusteks jne.

Salaseltsidesse kipuvad kõige meelsamini aferistid, karjeristid, üldse kergemeelsed inimesed, kellega pole raske asju ajada ja meie kavatsatud masinavärki käima panna. Kui see maailm sassi läheb, siis on meil seda tarvis, et lõhkuda tema liiga suurt solidaarsust. Kui aga tema keskel tekib vandenõu, siis selle etteotsa ei astu keegi muu kui üks meie ustavamatest teenritest. Loomulik, et üksnes meie juhime massoonide asju, sest meie teame, kuhu juhime, tunneme iga toimingut viimast eesmärki, gooid aga ei tea mitte midagi, isegi mitte lähemaid tulemusi. Nemad taotleavad ainult oma auahnuse silmapilgulist rahuldamist, mitte märgates isegi seda, et kavatsus ei olegi nende oma, vaid sellele mõttele on nad meie poolt juhitud.

Gooid astuvad loozidesse uudishimu pärast või lootuses sel teel asuda ühiskondliku piruka kallale või jälle, et saada publiku ees väljendada oma teostamatuid ja alusetuid unistusi: nad janunevad käteplagina mõnu järele, mida meie pakume ohtralt. Selleks lubamegi neile edu, et kasutada nende edevust, mille tõttu inimesed märkamatult omaks võtavad meie sisendused, kartmatult ja kindlas veendes, et nende eksimatus annab edasi ainult oma mõtteid, sest ta ei suuda omandada võõraid. Teie ei või kujutella, kuidas targemaidki gooisid võib neid meelitades viia teadvusetu naiivsuseni ja kui kerge on võtta nende julgust kõige pisema äpardumise puhul, kas või käteplaginat katkestades, ja viia neid edu uuendamise orjaliku alistumiseni ... Kuivõrd meie omad on ükskõiksed menule, kui aga teostub kava, niivõrd on gooid valmis ohverdama iga kava, kui aga saavutaksid edu. See nende hingeelu kergendab meile märksa nende valitsemise ülesannet. Neil tiigrinägudel on lamba hinged, aga peas liigub tõmbetuul. Meie istutasime nad inimese isiksuse needmise mõtte ratsule kollektivismi sümboolse üksusega ... Veel ei ole nad taibanud ega taipagi, et

see ratsu on avalik looduse ülma seaduse eitamine, mis algusest saadik tunneb ainult üksust, mis ei sarnane teisega, nimelt indiviidi kasuks.

Kui meie suutsime tuua neid säärase mõttetu pimestuseni, kas see ei tõesta üllatava selgusega, mis määral gooide mõistus, võrreldes meie omaga, on arenematu?! See just peamiselt kindlustab meie edu.

Kuivõrd ette- ja läbinägijad olid meie vanad targad, kui ütlesid, et tõsise sihi saavutamiseks ei tule peatuda abinõude ees ja loetella ohvrite arvu, mida tuuakse eesmärgile! Meie ei loetlenud lojuste-gooide arvu ja ohverdame isegi omi. Selle eest oleme andnud neile maailmas olukorra, millest nad ei võinud undki näha. Võrdlemisi vähesed ohvid meie omade hulgast päästsid meie rahvuse kadumisest.

Surm on igaühe paratamatu ots. Parem lühendada seda lõppu neile, kes meie asja segavad, kui meie omadele või meile endile, selle asja loojatele. Meie täidame massoonide surmaotsuseid nii, et keegi peale vendade ei või meid kahtlustada, isegi surmaotsuse ohvid mitte; nad surevad kõik, kui seda tarvis, otsekui loomulikku surma, loomuliku haiguse tõttu. Seda teades vennadki ei tohi tõsta protesti. Selliste abinõudega meie kiskusime vabamüürlusest protesti juuredki välja meie korralduste vastu. Jutlustades gooidele vabameelsust, meie hoiame samal ajal oma rahvast vankumatus sõnakuulmises.

Meie mõjul on gooide seaduste täitmine vähenenud miinimumini. Seaduse prestiiz on rikutud liberaalsete tõlgitsustega, mis on meilt sinna kantud. Tähtsamates poliitilistes ja põhimõttelistes küsimustes kohtud otsustavad meie eeskirjade järgi, näevad olukordi valguses, millesse meie neid seame gooide administratsiooni jaoks, muidugi varjukujude kaudu, kellega meil ei näi midagi ühist olevat, ajalehe arvamuse kaudu või muil teil. Koguni senaatorid ja kõrgem administratsioon käib pimesi meie nõu järgi. Gooide puhtloomalik mõistus ei ole analüüsi- ega vaatlusvõimeline, veel vähem selle ettenägija, kuhu võib kalduda teatud küsimuse seadmine.

Selles mõtlemise võime vahes gooide ja meie omade vahel võib selgesti märgata inimsuse ja valitud oleku pitserit võrreldes gooide instiktiivse loomaliku mõistusega. Nemad näevad, kuid ei näe ette ega leiuta (või ehk ainult materiaalseid asju). Sellest selgub, et loodus ise on meid määranud maailma juhiks ja valitsejaks.

Kui jõuab meie avaliku valitsuse aeg, tuleb ilmutada selle heategevust, siis meie teostame kogu seadusandluse: meie seadused saavad lühikesed, selged, kõikumatud, mingi seletuseta, nii et igaüks suudab neid kindlasti teada. Peajoon, mis neid läbib, on suurepärase astmeni viidud alistumine ülemusele. Siis kaovad kuritarvitused täiesti, sest kõik kuni viimseni on vastutavad ühe kõrgema võimu esindaja ees. Võimu kuritarvitamist aga, mis asub madalamal viimsest astmest, karistatakse nii rängalt, et igaühel kaob jõukatsumise himu. Meie jälgime administratsiooni iga sammu, millest oleneb riigiparaadi käik, sest selle korrupsioon toob üldise korrupsiooni: mitte ükski seadusevastasuse või kuritarvituse juht ei jää eeskujuliku karistuseta.

Varjamine, administratsiooni ametnike solidaarne lohakuse sallivus - kõik need pahed kaovad peale esimesi karedaid nuhtlusi.

Meie võimu auväärsus nõuab tema kõrgema prestiizi pärast otstarbekaid, s.o. julmi nuhtlusi kõige väiksema rikke eest. Isikliku kasu pärast sündinud kannataja, olgugi mitte oma süüle vastavalt, on nagu sõdur administratiivsel lahinguväljal langenud võimu printsipi ja seaduse heaks, kes ei luba kaldumist ühiskonna teelt isiklikule teele, ka riigivankri juhtijaile mitte. Näide: meie kohtunikud peavad teadma, et tahtes hoobelda sügava halastusega, nemad rikuvad õigusemõistmise seadust, mis on loodud inimeste karistuseks kuritegude eest hoiatava eeskujuna, aga mitte kohtunike vaimsete omaduste demonstreerimiseks. Neid omadusi võib näidata eraelus, aga mitte ühiskondlikul pinnal, mis moodustab inimese elu kasvatuse aluse.

Meie kohtu isiklikku koostisse kuulujad ei ole tulevikus teenistuses üle 55 aasta vanuse, esiteks sellepärast, et raugad peavad enam kinni harjunud eelarvamustest, on vähem võimelised alistuma uutele korraldustele, teiseks saavutame sellega nii suurel määral ümberpaigutamise liikuvuse, et ametnikud kergemini painduvad meie korraldustele. Kes tahab püsida, peab pimedalt alistuma. Üldiselt määrame kohtunikke ainult nende hulgast, kes kindlasti teavad, et nende amet on karistada ja rakendada seadusi, aga mitte unistada liberalismi avaldustest riikliku kasvatus kava arvel, nagu mõtlevad gooid ... Ümberpaigutamismeetod on kasulik ka veel kaasteenijate solidaarsuse katkestamiseks ja seob kõiki riiklike huvidega, millest oleneb nende saatuse. Kohtunike noorpõlv kasvatatakse üles kuritarvitusi hukkamõistvas vaimus, kuna need võiksid rikkuda meie alamate kindlaksmääratud suhteid omavahel.

Praegused gooid kohtunikke sallivad kõiksugu kuritegevust, omamata mingeid kujutlusi oma kohustustest. Nende praegused valitsejad ei hoolitse nende ametisemääramise puhul selle eest, et neisse immutada kohusetunnet ja asjatundmist, mida neilt tuleks nõuda. Nagu loom laseb oma lapsi saagile välja, nõnda ka gooid annavad oma lastele tulukaid kohti, mõtlemata neile seletada, mis otstarbeks need kohad on loodud. sellest siis tulebki, et nende valitsused kukuvad oma jõuetusest, omaenese administratsiooni tegevusel.

Ammutagem nende tegevuse tulemuste näidetest veel ühe õpetuse meie valitsusele.

Meie tõmbame liberalismi juurtega välja kõigest oma valitsuse tähtsast strateegilistest kohtadest, kellest oleneb meie ühiskonna korrale alluvate kasvatamine. Neile kohtadele satuvad ainult need, kes on meie endi kasvatatud administratiivse valitsemise jaoks. Vastuväitele, et vanade ametnikkude pensioneerimine tuleb riigile kallis maksma, 1) vastan, et neile antakse erateenistus kaotatud ameti asemele, 2) ütlen, et meie käes on kõik maailma rahad, järelikult pole meie valitsusel vaja kallidust karta.

Meie absolutism on igas suhtes järjekindel, seepärast igas määrukses meie suur tahtmine leiab austamist ja vankumatut täitmist. Ta ignoreerib iga nurinat, iga rahulolematust, juurib välja iga nende avaldise eeskujuliku karistusega.

Meie kaotame kassatsiooniõiguse, mis jääb ainuüksi meie valitsuse kasutada, sest meie ei või lubada mõtte tekkimist rahva seas, nagu oleks meie seatud kohtunike juures ebaõige otsus võimalik. Kui aga midagi säärast peaks juhtuma, siis meie ise kasseerime otsuse, aga kohtunikke ennast karistame nii eeskujulikult tema ülesande ja kohuse tundmatuse eest, et sarnased juhud ei kordu. Kordan, et meie tunneme iga oma administratsioonilist sammu, mille järele vaja valvata, et rahvas oleks meiega rahul, sest tal on õigus nõuda healt valitsuselt häid ametnikke.

Meie valitsusel on patriarhaalne ilme, meie valitseja on isalik eestkostja. Meie rahvas ja alamad näevad temas isa, kes hoolitseb igas hädas, igal sammul, igas vahekorras alamate eneste keskel kui ka valitsejaga. Siis imbub neisse mõte, et neil on võimatu elada sellise eestkostjata ja juhita, kui tahavad elada rahus, ja tunnustavad meie valitsejat hardusega, mis läheneb jumaldamisele, eriti, kui veenduvad, et meie ametnikud ei asenda teda tema võimuse, vaid ainult täidavad tema eeskirju pimedast peast. Nad on õnnelikud, et oleme korraldanud nende elu igapidi, nagu toimivad targad vanemad, kes tahavad kasvatada oma lapsi kohusetundes ja sõnakuulmises. On ju rahvad igavesti alaealised lapsed, nagu nende valitsusedki meie poliitika saladuste suhtes.

Nagu näete, ma toetun meie despotismi õigusele ja kohusetundele: kohusetäitmisele sundida on valitsuse otsene kohustus. Sest valitsus on oma alamate isa. Temal on tugeva õigus selleks, et kasutada teda inimkonna juhtimiseks looduse määratud korrale - sõnakuulmisele. Kõik maailmas on määratud alistumisele, kui mitte inimeste juures, siis oludes, loomuses, igatahes tugevaima juures. Siis liitugem meiega tolleks tugevaimaks õnnistuse pärast.

Meie peame ohverdama üksikuid isikuid, kui nad osutuvad määratud korra rikkujaiks, sest kurja nuhtlemises hoiatuseks lasub suur kasvatuslik tegur.

Kui Iisraeli keiser paneb oma pühitsetud pähe Euroopa annetatud krooni, ta saab maailma patriarhiks. Tema toodud tarvilised ohvrid ei võrdu oma otstarbekuselt kunagi ohvrite arvuga, mis on toodud sajandite kestel gooide valitsuste võistlusele suurusehullustuses.

Meie keiser elab alalises ühenduses rahvaga, esinedes tribüünilt kõnedega, mida rahva suu selsamal tunnil kannab üle maailma.

PROTOKOLL Nr. 16.

Ülikoolide kahjutukstegemine - Kasvatus ja seisus - "Valitseja" võimu reklaam koolides - Uued teooriad - Vaatluseõpetus.

Kõigi kollektiivsete jõudude hävitamise otstarbel, peale meie omade, meie kõrvaldame esimese kollektivismi astme - ülikoolid, neid uues suunas ümber kasvatades. Nende ülemused ja õppejõud valmistatakse oma tööks ette üksikasjaliste salajaste tegevuskavadega, millistest nad nuhtlematult ei tohi karvavõrdki kõrvale kalduda. Neid määratakse kohale erilise ettevaatusega täielikus rippuvuses valitsusest.

Õppekavast meie kõrvaldame riigiõiguse ja kõik, mis kuulub poliitikasse. Neid aineid õpetatakse mõnekümnele isikule, keda valitakse seks pühendatud eriliselt andekate hulgast. Ülikoolid ei tohi oma seinte vahelt välja lasta kollanokki, kes sepitsevad konstitutsioonikavu nagu komöödiaid või tragöödiaid, tegeldes poliitikaküsimustega, millest nende isadelgi taipu ei olnud.

Halvastisuunatud tutvumine poliitikaküsimustega valmistab suure hulga utopiste ja halbu alamaid, nagu isegi võite näha gooide üldise kasvatusena. Meil on tarvis nende kasvatusse viia need alused, mis nii hiilgavalt lõhkusid nende korra. Kui meie ise asume võimule, siis meie eemaldame kasvatuses kõik segavad õppeained ja teeme noorsoost ülemuse sõnakuulelikud lapsed, kes armastavad valitsejat kui rahu tuge ja lootust.

Klassitsismi, mis sisaldab, nagu vana-ajaloo õpetaminegi, enam halbu kui häid eeskujusid, meie asendame tulevikukava õpetamisega. Meie kustutame inimeste mälestustest kõik eelmiste sajandite faktid, mis pole meile soovitavad, jättes ainult need, mis kujutavad gooide valitsuste vigu. Õppekavade esimesel kohal asetsevad: tegeliku elu õpetus, sundusliku korra, inimestevaheliste suhete õpetus, halvast egoismist hoidumise ja kurja külvamise näited ja muud säärased kasvatava iseloomuga küsimused. Iga seisus saab endakohase erikava. Mingil tingimusel ei tohi õpetust üldistada. Säärasel probleemi seadmisel on oma eriline tähtsus. Iga ühiskondlik seisus peab oma kutse ja töö piiridele vastava kasvatusena saama. Juhuslikud geeniused on alati osanud ja suutnud libiseda teise hoonesse. Seepärast on täieline meeletus erandite tõttu läbi lasta võõrastesse ridadesse andevaaseid, kes võtaksid endile neisse ridadesse sünnilt ja tegevuselt kuuluvate isikute kohad. Teie ise teate, millega lõppes säärane talitusviis gooide juures, kes võimaldasid selle karjuva mõttetuse.

Et valitseja võiks juurduda oma alamate südameis ja päis, on vaja tema tegevuse ajal tervele rahvale seletada tänavail ja koolides tema tähtsusest ja tegudest ja kõigist tema headest algatustest.

Meie lõpetame iga vaba õpetuse andmise. Õpilastele antakse õigus koguneda oma õppeasutusse ühes sugulastega otsekui klubisse. Neil koosolemistel pühadeaegadel õpetajad peavad pealtnäha vabu

loenguid inimeste suhete küsimustest, eeskuju seadustest, teadvusetuse survetest, uute teooriate veel avaldamatust filosoofiast. Need teooriad meie tõstame usuliseks dogmaks kui üleminekuastme meie usku. Peale meie kava lõpetamist ma kannan teile nende teooriate alused ette.

Lühidalt, teades sajandite õpetusest, et inimesi nende elus juhivad ideed, et ideed imbuvad inimestesse ainult kasvatusel teel, mida antakse ühesuguste tulemustega kõigile vanuseastmetele, muidugi mitmesuguste meetoditega, meie neelame ja võõrandame enda kasuks mõtte rippumatuse viimse sära, mida juba ammu juhime meile vajalikele ainetele ja ideedele. Mõtte ohjendamise süsteem on juba käimas nn. vaatluseõpetuses, mille ülesanne on muuta gooid mõtlematuiks, sõnakuulelikeks loomadeks, kes ootavad nähtavust, et seda taibata. Prantsusmaal üks meie parimaist agentidest, Bourgeois, avaldas juba näitliku õpetuse kava.

PROTOKOLL Nr. 17.

Advokatuur - Gooide vaimulikkude mõju - Paavsti õukond - Võitlusabinõud oleva kirikuga - Kaasaegse ajakirjanduse ülesanded - Politseiorganisatsioon - Vabatahtlik politsei - Spionaaz "kabala" eeskujul - Võimu kuritarvitused.

Advokatuur annab külmi, julmi, vintskeid, põhimõttetuid inimesi, kes igal juhul asuvad isiksusetu puhtlegaalsel pinnal. Nemad on õppinud suhetama kõike kaitse kasuks, aga mitte tema tulemuste sotsiaalseks hüveks. Harilikult nad ei ütle ühestki kaitsmisest ära, püüavad saavutada õigeksmõistmist maksu mis maksab, kinni haarates igast juriidilisest riukast. Sellega nad demoraliseerivad kohut. Meie paigutame selle elukutse täidesaatva ametkonna kitsasse raami. Advokaatidele keelatakse, nagu kohtunikelegi, läbikäimine pooltega. Nad saavad oma aktid otseteed kohtult, uurivad neid ettekannete ja dokumentide põhjal, kaitsevad kliente peale kohtulikku ülekuulamist selgunud andmete alusel. Honorari nad saavad vaatamata kaitse kvaliteedile. Nad on lihtsalt kaitse ettekandjad õigusemõistmise kasuks, vastukaaluks prokurörile, kes jääb süüdistuse ettekandjaks. See lühendab kohtu ettekannet. Sel kombel teostub uus, erapooletu kaitse, mitte huvi, vaid veende pärast. See kõrvaldab peale muu praegu praktiseeritava kolleegide äraostmise, nende nõusoleku mõista õigust ainult sellele, kes maksab.

Gooide vaimulikkude seisust oleme juba püüdnud diskrediteerida ja nende ülesannet rikkuda, mis oleks meid praegu võinud väga segada. Iga päevaga langeb tema mõju rahvastele. Südametunnistuse vabadus on nüüd igal pool välja kuulutatud. Järelikult lahutavad meid kristliku usu kokkuvarisemisest ainult aastad. Teiste usunditega saame veel kergemini valmis. Kuid sest on enneaegne kõnelda. Meie seame kirikluse ja kiriklased nii kitsastesse raamidesse, et nende mõju muutub vastupidiseks endisega võrreldes.

Kui tuleb aeg lõplikult hävitada paavsti õukond, siis nähtamatu käe sõrm juhib rahvaid selle õue poole. Kui rahvad tormavad sinna, meie astume välja tema kaitsjatena, et ära hoida suuremat verevalamist. Selle kõrvalpööramisega meie tungime tema pessa ja ei tule enne välja, kui oleme terve selle paiga ära õnestanud.

Maailma paavstiks saab **J u u d a k e i s e r - r a h v u s v a h e l i s e k i r i k u p a t r i a r h .**

Kuid seni kuni meie noorsoo uutes üleminekuusundeis ümber kasvatame ja pärast meie omas, meie ei puuduta avalikult olevaid kirikuid, vaid võitleme arvustades ja lõhet tekitades.

Kuid üldiselt meie kaasaegne ajakirjandus hakkab norima riigiasjade, usundite, gooide võimetuse kallal - seda kõik üldistes põhimõtteta väljendustes, et neid igapidi alandada nõnda nagu ainult meie geniaalne hõim seda mõistab ...

Meie riik on Vishnu jumalakese sarnane. Nagu tema oma saja käega kõikvõimsust ilmutab, nii paneme meie oma hulga niitidega kõik ühiskondliku aparraadi vedrud liikuma. Meie näeme kõik ilma ametliku politsei abita. Ka sellele andsime meie niisuguse kuju, et ta gooide valitsusi takistab kõike nägemast. Meie tulevikuriigis üks kolmandik alamaid valvab kaht kolmandikku kohusetunde ja vabatahtliku riigiteenistuse ajal. Siis ei ole häbi spioneerida ja üles anda, vaid kiiduväärt; kuid valekaebusi karistatakse valjult, et seda õigust kurjasti ei tarvitataks.

Meie agendid on kõrgemast kui ka alamast seltskonnast, lõbutsevast administratiivsest klassist, kirjastajad, trükitöösturid, raamatukaupmehed, kaubasellid, töölised, kutsarid, toapoisid jne.

See õigusteta, mingi võimutarvitamise volituseta politsei ainult tunnistab ja annab üles. Tema andmete kontroll ja vangistuste määramine olenevad vastutavast kontrollijate grupist politseiasjus. Vangistamine ise kuulub sandarmite korpusele ja linna politseile. Kes jätab kuulnud-nähtud poliitilised süüteod teatamata, võetakse vastutusele varjamise eest, kui tema süü on tõestatud.

Nagu praegu meie vennad oma vastutusel on kohustatud kohal teatama usust taganejaist või neist, kes talitavad "kabala" vastaselt, nõnda ka meie ülemaailmses riigis kõigi alamate kohus on riiklikke huvisid ses suunas silmas pidada.

Selline organisatsioon kisub võimu kurjastikasutamise juurtega välja, kõik selle, mis meie ise oma nõuannetega ja üliinimlikkuse teooriatega gooide juures sisse seadsime. Teisiti meie ei saanud nende seas korratusi tekitada.

Nende vahendite seas on üks tähtsaim - korraloomise agendid, kes on otse seatud olukorda, et oma hävitava tegevusega ilmutada ja arendada oma halbu kalduvusi - omavoli, võimupiiridest üleastumist ja peamiselt altkäemaksu võtmist.

PROTOKOLL Nr. 18.

Kaitsevahendid - Luuramine vastaste seas - Avalik kaitse-võimu hukatus - Juuda keisri kaitse - Võimu müstiline prestiiž - Vangistus esimese kahtluse korral.

Kui meil on vaja kõvendada kaitse valjust (hirmsaim mürk võimu prestiižile), me korraldame korratuste simulatsiooni ja laseme hästikoolitatud kõnemeestel rahva hulgas nurinat välja kutsuda. Kaasatundjad jooksevad kõnemeeste juurde kokku. See annab meile põhjust läbiotsimisi toime panna ja järelevalvet korraldada. Meid toetavad kõige paremini gooide abilised.

Kuna vandeseltslaste enamik teotseb asjaarmastusest ja kõnelemisihast, siis ei sega meie neid enne nende tegude ilmumist. Seni saadame ainult vaatlejad nende sekka. Tuleb silmas pidada, et sagedased vandenõud vähendavad võimu prestiiži. Võib tekkida kahtlus, et võim ise tunnustab sellega oma võimetust või mis veel halvem, oma ülekohut. Teie teate, et meie purustasime gooide valitsejate aupaiste sagedaste atentaatidega oma agendite kaudu, kes olid pimedad lambad meie karjas, keda on kerge ajada kuritööle mõne vabameelse lausega, kui sellele anda ainult poliitiline värving.

Meie sunnime valitsejaid tunnustama oma võimetust avaliku kaitse suurendamisega ja sellega hävitame võimu prestiiži.

Meie valitsejat kaitseb tähelepandamatu valve. Meie ei luba tekkida mõtetki, et tema vastu võiks midagi käimas olla, millega ta valmis ei saa ja mille eest ta ennast varjama peab. Kui meie lubaksime nõnda mõelda, nagu tegid ja teevad gooid, siis seega meie kirjutaksime tema, Juuda keisri, või tema dünastia surmaotsusele lähemas tulevikus alla.

Meie valitseja laseb paista, nagu tarvitaks ta oma võimu ainult rahva kasuks ja mitte sugugi enda või oma dünastia huvides. Sellepärast austavad ja kaitsevad teda alamad ise. Rahvas jumaldab teda teadmises, et tema võim peab rahu ja korda riigis ja on igale kodanikule hüveks.

Keisrit avalikult kaitsta tähendab tema võimu nõrkust tunnustada.

Rahva hulgas meie keiser viibib alati hulga uudishimuliste meeste ja naiste keskel. Nagu juhuslikult satuvad nad esimestesse ridadesse ja hoiavad teisi korraarmastuse pärast tagasi. See on heaks eeskujuks teistele. Kui rahva hulgas leidub paluja, kes püüab palvekirja üle anda, tungides läbi ridade, siis peab esimestes ridades see palvekiri vastu võetama ja paluja silme ees edasi antama keisrile, et kõik teaksid, et kiri jõuab valitseja kätte, et järelikul ka keisri enda üle on kontroll olemas. Võimu aupaiste nõuab oma olemasoluks, et rahvas võiks öelda: "Kui keiser seda teaks!" või "Küll keiser teada saab!"

Ametliku valve sisseseadmine vähendab võimu müstilist prestiiži. Igaüks, kel tarviline osa julgust, loeb enese õigustatuks teda puutuma, mässaja tunneb oma jõudu ja valvab silmapilku võimu ründamiseks. Gooidele meie jutlustasime teisiti ja võime selle eest ka näha näiteid, kuhu avalik kaitse välja viis.

Meie juures vangistatakse kurjategijaid esimese enam-vähem põhjendatud kahtlustuse korral: ei või kartusest võimaliku eksituse eest jätta lahtiseks põgenemisevõimalust neile, kes on poliitiliselt kahtlased, keda meie muidu kohtleme armutult. Kui veel on võimalik teatud pingutusega lubada silmas pidada lihtsate kuritegude motiive, siis pole mingit vabandust isikuile, kes tegelevad küsimustega, millistes neil valitsuse kõrval ei või olla mingit arusaamist. Isegi kõik valitsused ei tunne õiget poliitikat.

PROTOKOLL Nr. 19.

Palvete ja esitiste sisseandmise õigus - Mässud - Kohtumõistmine poliitiliste kuritegude üle.

Kuigi meie ei luba iseseisvat tegelemist poliitikaga, seda enam soodustame igasugu palvete ja ettepanekute esitamist valitsusele rahva olukorra parandamiseks. See avastab meile puudusi ja alamate mõttelendu, millele vastame kas täitmisega või asjaliku vastuvaidlemisega, mis näitaks targutaja lühinägelikkust.

Mäss pole muud kui mopsi haukumine elevandi peale. Hästiorganiseeritud valitsuse peale, eriti ühiskondlikust, mitte poliitilisest seisukohast, mops haugub nagu elevandi peale tema jõudu tundmata. Tarvis ainult mõlema tähendust näidata õpetlikul kujul, kui lõpeb iga haukumine ja koer liputab saba nii pea kui elevanti näeb.

Et võtta kuritöölt kangelaslik hiilgus, meie asetame ta süüpingile kõrvuti vargusega, tapmisega ja iga teise vastiku ja musta kuritööga. Siis avalik arvamine heidab oma kujutluses häbi ja põlgusega seda liiki kuritööd ühte potti iga teise kuritööga.

Meie taotlesime gooide juures heade tagajärgedega, et nad hoiduksid säärastest võttest. Selleks meie ülistasime ajakirjanduses ja kõnedes ning kaudselt targasti koostatud ajaloo-õpperaamatutes mässajate kangelaslikkust, millega nad endid ohverdasid ühiskonna heaks. See reklaam suurendas liberaalide arvu ja seadis tuhanded gooid meie elava inventari ridadesse.

PROTOKOLL Nr. 20.

Finantskava - Progressiivne maks - Fondikassa - Protsendipaberid - Raha liiklemise seisak - Aruandmine - Esinduste kaotamine - Eelarve - Riigilaenu - 1%-ne sari - Töõnduspaberid - Gooide valitsejad-ajutised pailapsed - Vabamüürlaste agendid.

Täna puudutame finantskava, mille jätsin ettekannete lõpuks kui kõige raskema ja otsustavama punkti meie kavas. Eespool ma juba osutasin, et meie oma tegevuse edus enam kui kindlad võime olla, sest peaaegu kõik maailma raha on meie valduses.

Meie isevalitsus enese alalhoidmise pärast hoidub rahvamassi maksudega koormamisest, meeles pidades isa ja kaitsja ülesannet. Et aga riiklik organisatsioon on kallis, siis on selleks ometi teatud tuluallikad tarvilised. Seepärast on vaja erilise hoolega tasakaalu küsimus ses asjas välja töötada.

Meie valitsusel, kus keisril on seaduslik kujutlus kõige riigis oleva varanduse kuuluvusest temale, on võimalus kõiki summasid kasutada riikliku liiklemise heaks. Sellest järgneb, et kõige otstarbekam on progressiivne tulumaks varandustelt. Rikkad peavad teadma, et nad kohustatud on osa ülejäägist andma üldriiklikuks kasutuseks, sest riik kindlustab neile muu varanduse ohutut alalhoidu ja ausa teenimise võimalust, kuna varanduste kontroll kõrvaldab röövimise seaduslikult.

See sotsiaalne reform peab ülevalt algama, sest tema aeg on käes. Ta on tarviline rahu kindlustusena.

Vaese maks on mässu seeme ja riigile on kahjulik kaotada palju, piskut taga ajades. Sellest olenematult vähendavad kapitalistide maksud rikkuste kasvu erakätes, kuhu meie senini koondasime neid vastukaaluks gooide riigivõimule ja riigirahale.

Progressiivne maks kapitalidelt annab hoopis suurema tulu kui praegune pearaha, mis meile nüüd kasulik on rahutuste ning nurina tekitamiseks gooide vastu.

Meie keisri põhivõim on raha kindlustus ja tasakaal, mille pärast kapitalistid peavad loobuma osast oma tuludest riigiaparaadi ohutu käigu huvides. Riigi vajadusi peavad katma need, kellel see kergem ja kellel anda on.

See kord kaotab vaese kadeduse rikka vastu, kelles ta näeb tarvilist riigimajanduse tuge, rahu ja heaolu teostajat.

Et haritud maksjad ei nuriseks uute maksude pärast, antakse neile täielised aruanded peale summade, mis lähevad trooni ja administratsiooni-asutuste kuludeks.

Valitsejal ei ole isiklikku vara, kuna kõik riigis kuulub temale, muidu oleks kõik üksteisega vastuolus. Isikliku varanduse fakt hävitaks õiguse üldisele omandusele.

Keisri sugulased, peale aujärje pärijate, keda ka riigi kulul ülal peetakse, peavad asuma riigiteenijatena või muul alal töötama. Keisri vere eesõigus ei tohi õigust anda riigikassa riisumiseks.

Ostud, rahalised tulud ja pärandused pannakse progressiivse tempelmaksu alla. Sisse andmata jäänud teate puhul raha või muu omanduse edasiandmise kohta tuleb endisel omanikul tasuda %-maks üleandmise ajast kuni varjamise avalikukstulekuni. Üleandmise tõestused peab esitama iga nädal kohalikku renteisse nimede ja elukohtade ülestähendamisega. See nimeline üleandmine algab määratud summast, mis ulatub üle harilike tarviduste ostu ja müügi. Viimaseid maksustatakse tempelmaksuga vastavalt ühiku protsendile.

Arvake välja, mitme võrra säärased maksud ületavad gooide riigitulud!

Riigifondi kassa peab sisaldama teatud komplekti tagavarasummasid. Mis üle selle, peab pandama liiklemisse. Nende summadega korraldatakse ühiskondlikku tööd. Riigi allikaist lähtuvate tööde algatus seob töölisklassi kindlasti riigi huvidega ja valitsejatega.

Peale määratud laialt arvestatud summade ei tohi ükski rahaüksus peatuda riigikassades. Sest raha on liiklemise jaoks. Iga raha seisak annab end hävitavalt tunda riigi mehhanismis, millele ta on nagu määrdeks. Määrde kuivamine seiskab masina korraliku käigu.

Vahetusraha osaline asendamine väärtpaberitega tõi nimelt säärase seisaku. Selle tagajärgi on juba küllalt tunda.

Aruandekoda korraldatakse nõnda, et keiser igal ajal võib saada riigi tulude ja kulude täieliku ülevaate peale jooksva kuu veel koostamata ja eelmise kuu veel ärasaatmata aruande.

Ainus isik, kes pole huvitatud riigikassa laostumisest, on tema peremees, keiser. Kontroll kõrvaldab kahjud ja raiskamised.

Vastuvõttudel, etiketi nõudel, esinemise peale kulutatav keisri kallis aeg hoitakse kokku vastuvõttude korraldamisega, et valitsejal oleks aega kontrolliks ja kaalutlusteks. Tema aeg ei killustu siis mitte trooni hiilguse ja toreduse pärast teda ümbritsevate meelitajate, vahelduvate kaitsealuste peale, keda huvitavad ainult omad, mitte riigi asjad.

Majanduskriise meie valmistasime gooidele mitte millegi muuga kui raha kokkutõmbamisega liiklemisest. Hiiglakapitalid jäid seisma, tõmmates raha riikidest, kes olid sunnitud meilt paluma laenusid. Need laenud koormasid riiki %-maksudega ja orjastasid neid. Töönduse koondamine kapitalistide kätte imes rahva mahla käsitöölise käest, seega ka riigist, ja halvas igasuguse vastupanu gooide riikides.

Praegune raha emissioon ei vasta sugugi kodaniku tarvidusele ja ei või rahuldada kõiki tööliste tarbeid. Emissioon peab vastama rahva juurdekasvule, kaasa arvates ka lapsi ja nende tarvidusi sündimisest alates. Emissiooni küsimuse revisjon on oluline küsimus tervele maailmale.

Teie teate, et kullaaluse vastuvõtmise tunnustamine oli riikide hukatus, sest ta ei võimaldanud rahatarviduse rahuldamist, seda enam, et meie kõrvaldasime kulla liiklemisest niipalju kui võimalik.

Meie juures tuleb sisse seada tööjõu väärtuse valuuta, olgu puust või paberist. Meie emiteerime raha iga kodaniku normaalse tarviduse järgi, suurendades tema hulka iga vastsündinuga, vähendades iga surnuga.

Arvestus on iga maakonna (departemangu) asi. Et ei oleks peatust raha väljaandmises riigi kuludeks, kuulutatatakse summad ja väljaandmise tähtpäevad valitsuse käsukirjaga.

Sellega kõrvaldatakse ühe asutuse eelistamine teisele ministeeriumis.

Eelarve tulud ja kulud peetakse kõrvuti, et nad üksteisest eemal üksteist ei varjaks.

Gooide rahaasutiste ja põhimõtete reformi me asetame säärasesse vormi, et nad kedagi ei ärrita. Meie juhime tähelepanu reformide vajadusele tolle segaduse tagajärjel, milleni gooid on viinud rahanduse.

Esimene korratus, ütleme meie, on eelarve kasvamine aasta-aastalt, sest et alguses venitatakse eelarvet poolaasta lõpuni, siis nõutakse lisa-eelarvet, raisatakse see kolme kuuga, nõutakse uut lisa ja lõpetatakse kõik likvidatsiooni-eelarvega. Kuna järgmise aasta eelarve määratakse vastavalt üldsummale, siis iga-aastane kõrvalekaldumine normist ulatub 50%-ni, nii et aasta eelarve saab valmis kümne aasta pärast. Tänu nende võtetele gooide riikides lubatud lohakuse tõttu nende kassad jäid tühjaks. Sellele järgnev laenude ajajärk noppis jäänused ja viis kõik gooide riigid pankrotti.

Teie mõistate hästi, et meie ise ei või harrastada majapidamist, mida sugereerisime gooidele.

Iga laen tõestab riiklikku võimetust ja riigiõiguse tundmatust. Laenud ripuvad Damoklese mõõgana valitsejate peade kohal, kes selle asemel et laenata oma alamailt ajutist laenu, lähevad sirutatud käega pankureilt armu paluma. Välislaenud on verekaanid, mida kuidagi ei saa riigikehast lahutada, kui nad ise ära ei kuku või kui neid riik väevõimuga ära ei heida. Kuid gooide riigid ei kisu neid ära, vaid jätkavad nende juurdeistutamist oma haigele kehale, nii et nad hukuvad vabatahtliku verepuuduse kätte.

Tõepoolest, mis muud on siis laen, pealegi välislaen? - Laen on valitsuse vekslite väljaandmine % maksukohustusega vastavalt laenukapitalile. Kui laenu võetakse 5%-ga, siis 20 aasta jooksul riik maksab asjata %-summa, mis võrdub kapitaliga, 40 aastaga kahekordse, 60 aastaga kolmekordse summa, kuna võlg ikka tasumata on.

Sellest arvestusest on näha, et pearaha maksu juures riik võtab vaestelt viimsed pennid, et neid edasi anda välismaa rikastele, kellelt raha on laenatud, selle asemel et neid penne koguda oma vajadusteks ilma % juurdemaksuta.

Seni kuni laenud olid sisemised, gooid ainult paigutasid vaese taskust raha rikka tasku, kui aga meie tarvilised isikud ära ostisime, et laenud üle kanda välispinnale, siis kõik riigi varandused hakkasid voolama meie kassadesse, ja kõik gooid hakkasid meile alamluse maksu maksma.

Kui valitsevate gooide kergemeelsus riigi suhtes, ministrite müüdavus või teiste valitsevate isikute mõistmatus raha asjus tegid nende riigid meie kassade võlglasteks summadega, mida on võimatu tasuda, siis peab teadma, kui palju vaeva ja raha see meile maksma läks!

Raha seisakut meie ei luba, ei tohi olla ka riigi protsentpabereid, peale 1%-se sarja, et protsentide tasumine ei võimaldaks kaanidel riigivõimu välja imeda. Protsentpaberite väljaandmine jäetakse ainult tööndusseltsidele, kellel on kerge tasuda tulust protsendid, kuna riik ei teeni säärase laenudega, vaid laenab kuludeks ja mitte tulutoovateks operatsioonideks.

Töönduspabereid ostab ka riik, muutudes sellega senisest tribuudimaksjast laenuandjaks. See abinõu lõpetab raha seisaku, laiskuse ja söödikluse, mis meile olid kasulikud rippumatute gooide ajal, kuid ei ole vastuvõetavad meie riigis.

Kui puudulik on gooide ajude loomalik mõtlemine, mis väljendub selles, et nad laenasid meilt % peale, mõtlemata, et seda raha, pealegi % juurdemaksuga, tuleb tasuda ja võtta seda riigi taskust, et meile maksta! Mis oli veel lihtsam kui laenata see raha otseteed oma kodanikelt ja sellega kokku hoida protsentide maksmist?

See tõestab meie valitud mõistuse geniaalsust, et oskasime kujutada teistele laenuasja nii, et see paistis neile isegi kasulik.

Meie eelarved, mida esitame omal ajal, erinevad, sajandite kogemuste põhjal gooide juures, selguse ja kindlusega ja näitavad silmanähtavalt kõigile meie uuenduste kasu. Nad teevad lõpu kõigile kuritarvitustele, mille abil meie valitsesime gooisid, mida aga ei või lubada meie endi riigis.

Me ehitame oma arvestussüsteemi nii, et ei keisril ega pisimal ametnikul ei võimaldu vähimatki summat kõrvaldada tema sihist mujale kui sinna, kuhu ta on kord määratud.

Kindla plaanita valitseda ei saa. Rühkides kindlat teed, kuid tundmatu tagavaraga hukkuvad kangelased.

Gooide valitsejad, keda meie kunagi oskasime kõrvale kallutada valitsustööst vastuvõttudega, etiketi täitmisega, lõbustustega, olid ainult meie valitsuse varjuks. Nende armualuste aruanded, kui nad esindasid valitsejaid, koostasid meie agendid ja rahustasid iga kord lühinägelise mõistusega küsijaid kokkuhoiu ja uuendustega tulevikus ... Kokkuhoiuga - millest? Uutest maksudest? ... - võidi küsida, aga ei küsitud seal, kus loeti meie aruandeid ja projekte ... Teie teate, kuhu viis neid säärane muretus, millise rahalise korratuseni nad on jõudnud, hoolimata nende rahvaste imestamisväärsest tööarmastusest.

PROTOKOLL Nr. 21.

Siselaenud - Passiva ja maksud - Konversioonid - Pankrotid - Hoiukassad ja rent - Fondibörside kaotamine - Töönduse väärtuste hindamine.

Oma viimasele ettekandele lisan üksikasjalise seletuse siselaenudest. Välislaenudest ma enam ei kõnele: need toitsid meid gooide rahvusliku rahaga. Meie riigis ei ole välismaalasi ega midagi välismaist.

Meie kasutasime administraatorite müüdavust ja valitsejate muretust selleks, et nõuda kahe- ja kolmekordseid ning suuremaid summasid, laenates gooide valitsustele raha, mida neil sugugi tarvis ei olnud. Kes võiks meiega seda teha? ... Seepärast piirdun oma seletuses ainult siselaenudega.

Kuulutades säärase laenu otsustamist, riigid avavad tellimise oma vekslitele, s.o. %-paberitele. Et need oleksid kättesaadavad kõigile, nende hind määratakse sajast tuhandeni. Esimesed tellijad saavad hinnaalandust. Teisel päeval tõstetakse hinda kunstlikult, otsekui oleks nende järele suur nõudmine. Mõne päeva pärast nagu oleksid riigikassad rahaga ülitäidetud ja seda poleks nagu kuhugi panna (milleks teda siis võtta?). Tellimised ületavad mitmevõrra laenusumma. Vaadake, missugune usaldus on rahval riigi vekslite vastu!

Kui komet on läbi, ilmub fakt: on tekkinud passiva ja õige raske. Protsentide tasumiseks tuleb teha uusi laene, mis suurendavad kapitalivõlga. Kui krediit on läbi, tuleb uute maksudega katta mitte laenu, vaid ainult protsente. Need maksud on passiva, millega kaetakse passivat.

Edasi tuleb konversioonide aeg, kuid need vähendavad ainult protsentide makstu, kuid ei kata võlga. Pealegi ei tohi neid teha laenuandjata. Konversioonide kuulutamise puhul pakutakse raha tagasi neile, kes ei soovi oma pabereid vahetada. Kui kõik keelduksid konversioonist ja nõuaksid oma raha tagasi, siis valitsused satuksid ise oma õnge otsa ja ei suudaks nõudmist täita. Õnneks rahanduse võhikud, gooide valitsuse alamad, alati eelistasid kursi kaotust ja protsentide alandamist uute paberite riisikole, sellega võimaldades enam kui üks kord valitsustele nende passivade vähendamist mitme miljoni võrra.

Välisvõlgadega gooid sääraseid tempe teha ei tohi, teades, et meie nõuame raha tagasi.

Nõnda tunnustatud pankrott tõestab kõige paremini sideme puudust rahva huvide ja valitsuse vahel.

Juhin teie pingutatud tähelepanu sellele ja järgmisele: praegu on kõik siselaenu konsolideeritud, et varjata riigi maksujõuetust. Laenu on liidetud üheks ainsaks ühiseks laenuks ja tagasimaksu kohustus sellega tühistatud, et usaldajale jäetakse ainult õigus igavesele jooksvale protsendile, rendile. Nende igaveste rentidega tahavad nad oma rahandusvigu ja riigikassa mõõna varjata. Rentpaberite tekkimine on üliõpetlik: alguses ei mõeldud laenude koondamisel nende tasumist tühistada. Vastupidi: riik kindlustas nn. konsoolide protsendi ja kapitalimaksu teatud riiklike tuludega ja isegi riigi hoiukassa summadega. Kui aga need kulusid välislaenu protsentide maksmiseks, ei jäänud riigil muud üle kui usaldajate rahuldamine rentidega. Ka hoiusummade omanikud pidid sellega leppima nii pea kui nende kogusumma teatud piiri ületas.

Nii pea kui meie asume maailma troonile, sääraseid võtmed riigimajanduses kaovad jäljetult. Samuti kõrvaldame fondibörsi. Meie ei või oma võimu austamist panna kaalule oma raha väärtuse kõikumisega. Me kuulutame välja paberite sundhinna, nominaalväärtuse, mis ei tõuse ega lange. Sest tõus viib langusele. Nii algasime ka gooide paberite tõusuga ja viisime nad langusele.

Meie asendame börsid võimsate riiklike krediitasutustega, kelle ülesanne on hinnata tööduse väärtusi vastavalt riiklikele kaalutlustele. Need asutused suudavad ühel päeval 500 miljoni eest tööduspabereid turule lasta ja sama palju kokku osta. Nõnda muutuvad kõik töödusettevõtted meist sõltuvaiks. Võite endale kujutella, millist võimu meie sellega esindame!

PROTOKOLL Nr. 22.

Tuleviku saladus - Mitme sajandi kuri-tuleviku heaolu alus - Võimu aupaiste ja tema müstiline kummardamine.

Seniõeldus püüdsin hoolega kirjeldada kõige sündiva - olnu ja volava saladust, mis tungib ühte jõesängi suurte sündmustega lähemas tulevikus, meie suhtumise saladust gooidesse ja finantsoperatsioone. Sel teemal on veel mõnda lisandada.

Meie käes on suurim kaasaegne võim - kuld. Kahe päevaga võime teda kätte saada oma hoiupankadest mishulgal tahtes.

Kas on veel vaja tõestada, et meie valitsus on Jumalast ette määratud? Kas meie selle rikkusega ei tõesta, et kõik see kuri, mida sajandite kestel olime sunnitud tegema, lõppude lõpuks osutub tõelise hüve kasuks - üldise heakorra aluseks?! ... Kuigi vägivallaga, siiski pannakse kord maksuma. Meie suudame tõestada, et oleme heategijad, kes killustatud inimkonnale tagasi toovad tõelise heaolu ja

isikuvabaduse ning lasevad neid maitseda rahus ja väärικalt, muidugi vaid tingimisel, et meie seadusi täidetakse. Meie selgitame ühtlasi, et vabadus ei põhine omavolil ja lõtvusel, nagu jõud ja väärικus ei seisa igaühe õiguses kuulutada hävitavaid põhimõtteid, nagu südametunnistuse vabadust, võrdsust ja muud säärast, et isikuvabadus sugugi ei seisa õiguses ärritada end ja teisi metsikute kõnedega kokkujooksnud inimeste ees. Vaid tõeline vabadus on isiku puutumatus, kes ausalt ja täpselt täidab kõik ühisele seadlused. Isiku väärικus peitub oma õiguste ja õigusetuse teadvuses, ja mitte ainult jamsimises ühele ainsale teemale - mina! Meie kindel võim hoiab riigiohjad pingul ja valitseb erakonna juhtide ja kõnemeeste sabas jooksmata, kes ainult sõnu teevad suurte põhimõtete nimel, mis pole muud kui täitmatud unistused. Meie võim kindlustab rahu ja korda, mis ongi inimeste õnn. Meie võimu aupaiste surub inimesed põlvili enda ette, et aukartuses üles vaadata. Tõeline võim ei loobu ühestki õigusest, ka mitte jumalikust. Ükski ei tohi temalt karvaväärικi võimu võtta.

PROTOKOLL Nr. 23.

Toredusesemete valmistamise piiramine - Kodukäsitöö - Tööpuudus - Alkoholikeeld - Vana ühiskonna ots ja ülestõusmine uuel kujul - Jumala valitu.

Et rahvad õpiksid sõna kuulma, vaja neid harjutada tagasihoidlikkusele. Selleks piirame toredusesemete valmistamist, et parandada kombeid, mis on rikutud võistlusega toreduses.

Meie seame jalule kodukäsitöö, millega õonestame töösturite erakapitalid. Seda sellepärast, et suurtöösturid oma kasude hoolimatul kaitsel sagedasti kutsuvad esile hulkade nurinat ja neid, kuigi seda teadmata, valitsuse vastu liikuma panevad. Kodukäsitöeline ei tunne tööpuudust, see kõidab teda maksva korraga, järelικult võimu kindlusega. Tööpuudus on valitsusele kõige hädaohtlikum asi. Meie jaoks on tema osa läbi nii pea kui võim on meie käes. Joomise keelame samuti seadusega ja karistame inimeste väärικuse vastu sündinud kuriteona, mis muudab nad loomadeks.

Alamad, kordan, alistuvad pimesi ainult tugevale, täitsa sõltumatule käele, milles tunnevad mõõka ja tuge ühiskondlike hoopide vastu ... Milleks nad vajavad ingli hinge keisri isikus? - Neil on vaja temas näha jõu ja võimu kehastust.

Gooide valitsused hoiavad endid vaevaga riigitüüril. Nende seltskond on meie abiga nii demoraliseeritud, et nad on loobunud Jumalast ja et nende keskelt pahatihti anarhia leek tõuseb. Maailmavalitseja, kes need valitsused üle võtab, peab kõigepealt asuma seda võimsat hävitavat leeki kustutama. Ta peab säärasel seltskonnad surmama, neid kas või nende oma veres lammata, et neid siis uuesti äratada korralikult organiseeritud sõjaväena, kes juba teadlikult võitleb iga nakkusohu vastu, mis võiks ähvardada riigi organismi.

See valitseja on Jumala enese määratud, et murda meeletud mässuvõimud, mida ei juhi mitte inimsus, vaid loomalikkus. Veel pühitsevad need pimedad võimud oma võidupüha, õiguse ja vabaduse nimel röövides ja vägivallategusid sooritades. Nende ülesanne on täidetud nii pea kui Juuda keiser troonile astub. Siis tuleb tema tee neist puhastada, et sinna ei jääks kõige vähematki oksa ega okast.

Siis võime öelda rahvaile:"Kiitke kõik Jumalat ja kummardage põlvili Jumala äravalitut, kelle näost särab inimkonna saatuse otsus. Jumal ise saatis tema tähe, et ükski peale tema ei võiks vabastada teid kõigist mainitud inimkonna vaenlastest."

PROTOKOLL Nr. 24.

Taaveti koja valitsuse kindlustamine - Keisri ettevalmistamine - Otseste pärijate kõrvaldamine - Keiser kolme targaga - Keiser-saatust - Juuda keisri välise kõlbluse laitatus.

Täna tahan teile anda kujutluse sellest, mis teel me kindlustame Taaveti kojast keisri valitsuse kõigiks aegadeks üle maailma.

Esmajoones kasutame sedasama vahendit, mille abil meie Siioni targad kindlustasid endile maailma asjade ajamise, nimelt inimkonna mõtteviisi juhtimist meie määratud suunas.

Mõned Taaveti koja liikmed hakkavad valitsejaid ja nende järeletulijaid ette valmistama, mitte pärimisõiguse, vaid väljapaistvate omaduste järgi. Nad tutvustavad valitud isikuid riigielu ja valitsemiskunsti saladustega, mida keegi teine ei tohi teada. See sünnib, et kõigil oleks teada, et ainult need võivad valitseda, kes on tunginud selle kunsti saladustesse.

Ainult säärased isikud võivad rakendada meie kava, kelle käsutada on sajandite jooksul kogetud vaatlused ja kogemused, kes on täidetud seaduste vaimuga, mida loodus ise on määranud inimeste suhete korraldamiseks.

Otseseid järeletulijaid võime kergesti takistada troonile astumast, kui nad õppeajal ilmutavad kergemeelsust, pehmust või muid omadusi, mis ei näita mitte ainult valitsemise võimetust, vaid on ka otseselt kahjulikud võimu säilitamise mõttes.

Meie targad annavad valitsusohjad ainult säärasele, kes on tingimata võimelised kas või julmalt endas kehastama võimu.

Kui valitseja peaks haigestuma tahtenõrkusse või mõnel teisel teel avaldab valitsemisvõimetust, on ta seaduse põhjal kohustatud valitsusohje üle andma teovõimsama isiku kätte.

Keisri tegevuskavad olevikuks, eriti aga edaspidise aja kohta on isegi tema lähemal nõuandjail teadmatud.

Ainult keiser ja tema õpetajad - kolm tarka - teavad tulevikku ette.

Keisri isikus, kes valitseb ennast ja inimkonda kõikumatu tahtega, kõik näevad saatust tema tundmatute radadega. Keegi ei aima, mida keiser taotleb oma korraldustega. Ükski ei julge vastu rääkida ega ennast tundmatule teele ette seada.

Endastmõistetavalt peab keisrite vaimne kõrgus vastama kõrgeile sihtidele, mille saavutamiseks nad on kutsutud. Seepärast ükski keiser ei saa tõusta troonile enne kui meie targad tema vaimseid võimeid on proovinud.

Et rahvas oma keisrit tunneks ja austaks, peab ta end rahvale sagedasti näitama ja avalikel platsidel kõnedega esinema. Ainult nii ühinevad ja kasvavad need kaks jõudu, nägija valitseja ja pime, ent tugev rahva võim, mida meie senini terrori abil oleme üksteisest lahutanud.

Senini meil oli seda terrorit tarvis, et lahutatud rahva ja valitseja võimu oma võimu alla võtta.

Juuda keiser ei tohi olla oma kirgede mängukann. Eriti peab ta oma lõbuhimu taltsutama. Kunagi ei tohi loomalikud ihad tema mõistuse üle valitseda. Suguiha on vaimsete võimete kõige kurjem

vaenlane. Ta pimestab selget pilku ja alandab suurima vaimukangelase lojuseks, kes ei tunne muud olemise otstarvet kui rahuldada tooreid loomalikke ihasid.

Püha Taaveti seemnest maailmavalitseja peab kõik isiklikud rõõmud oma rahvale ja inimkonnale ohverdama.

Meie maailmavalitseja peab olema eeskujulikult laitmatu.

Siunidid on meile õnnetuks!
